

Misli Thoughts

NOVEMBER - DECEMBER 2017
ŠTEVILKA - NUMBER 6
LETO - YEAR 66

<http://www.glasslovenije.com.au>

PRINT POST PUBLICATION NUMBER 100004295

BOŽIČ

Josip Stritar

**Božič, najsvetejši v leti
starim ti in mladim dan;
praznik, ki ga doživeti
vsak želi si kristijan.**

**Sem, pobožni, prihitite,
čudež velik se godi;
pokleknite in molite,
dete v jasticah leži.**

**Angelci pojo v višavi:
Čast Bog, človeštvu mir!
Da Zveličarja pozdravi,
kralj prišel je in pastir.**

**Jožef in Marija mati
dete gledata ljubó;
volek in oslič uhati
vanje dihata gorkó.**

Misli Thoughts - Božje in človeške - *Misli Thoughts*

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Tehnična urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar, Maria Iskra. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov (Address): MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101** | **Tel.: 03 9853 7787** | **Fax: 03 9853 6176** | **E-mail: misli@bigpond.com** | **Naročnina za leto 2018** je 60 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 120 dolarjev | **Naročnina se plačuje vnaprej;** ne pozabite napisati svojega imena in priimka. **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142.** Številka računa: 0090 1561 | **Poverjenišvo** za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo. Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Simon Kovacic Printing, Melbourne. **E-mail: skovacic@optusnet.com.au** **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | **ISSN 1443-8364**

Srečen sem, če sem v Božji bližini!

Bog prihaja

S praznikom Kristusa Kralja vesoljstva smo sklenili cerkveno leto.

Pomenljivo smo na velikonočno vigilijo zapisali na velikonočno svečo: Kristus včeraj in danes, začetek in konec, alfa in omega, njegovi so časi in vekovi, njemu slava in oblast vekomaj. Amen. Vse izhaja iz Kristusa in vse se mora vrniti k Njemu. Kako pomenljiv je sklep evharistične molitve: Po Kristusu, s Kristusom in v Kristusu, tebi, vsemogočnemu Bogu Očetu, v občestvu Svetega Duha, vsa čast in slava na vse veke vekov. Amen. Sklep cerkvenega leta nam s svojim sporočilom, da je vse izšlo iz Božjih rok in da se mora vse spet povrniti v Stvarnikove roke, odpira obzorja, da motrimo sebe in svet pod vidikom večnosti.

In že sta pred nami advent in božič. Štirje tedni priprave na praznovanje rojstva Božjega Sina.

Advent: Pričakovanje in priprava. Pa ne samo štirih tednov, ampak vseh dni našega življenja.

Bog prihaja – Kakšen sprejem mu pripravljamo?

Naša slovenska občestva v Avstraliji še ohranjajo hvaležen in veren spomin ter zavest, da je Bog z nami – Emanuel. Ni nas več veliko, naše vrste se krčijo z vsakim dnem. Letošnja Matica pokojnih v teh Mislih ima 122 imen!

Vse bolj smo preizkušani z boleznijo in slovesi.

A vse to še bolj utrjuje v nas zavest, da sem srečen, če sem v Božji bližini, kot lepo pravi starozavezni pesnik v psalmu 72.

Veliko je stvari in dogodkov v našem svetu, ki govorijo o tem, da Bogu ne pripravljamo več sprejema. Lanski popis prebivalstva nam sporoča, da ima Avstralija 23,401.900 prebivalcev in od teh jih 32,6% ne veruje v Boga. Isti popis nam prikazuje tudi stanje med nami: Pred petimi leti se je izrazilo, da govori v vsej Avstraliji doma po slovensko 4185 ljudi, leta 2016 je število 4080. Za zahodne katoličane se je izrazilo 2011. leta 86,0% avstralskih Slovencev, da ne verujejo pa 8,4%. Pet let pozneje, leta 2016, kaže cenzus 80,1% Slovencev v Avstraliji je katoličanov, 14,8% pa neverujočih. Zato se niti ne čudim rezultatom zadnjega plebiscita glede istospolnih porok. Zdrava pamet in toliko opevana narava kot da zapuščata modernega zahodnega človeka. Kaj bo moralo priti nad to ljudstvo, da bo v mavrici ponovno spoznalo zavezo med Stvarnikom in človekom? Kar si ljudstvo seje, to bo tudi želo. Se ni človeštvo nič naučilo iz razvrata in propada rimskega cesarstva in stare Grčije? Kako dolgo bo to rajanje in kaj bo prineslo?

Toda Bog prihaja in ne bo nehal prihajati.

Ob Jezusovem rojstvu ni bilo prostora za Sveto družino. A Bog ni obupal in ne obupa. Naj najde prijeten in prijazen prostor v Vašem in mojem srcu. Vem, da bo vsaj tu in tam našel odprta vrata srca, ki ga bodo sprejela ne le v sveti in blaženi noči božičnega praznika, ampak v vsakem, še tako težkem trenutku življenja. Želim sebi, Vam in tudi tistim, ki so nanj pozabili, ga pozablajo ali so ga že celo zatajili, da bi začutili toploto ne le našega poletja južne poloble, ampak predvsem toploto Božjega prihoda in prihajanja v ta naš svet. Dovolj je svetlobe za tistega, ki hoče gledati in videti, in dovolj teme za tistega, ki noče ne gledati in ne videti. Odpri oči, brat, sestra, in razberi Stvarnikove sledi v daru svojega življenja, v ljudeh, živalih in stvareh okrog sebe in odpiraj oči razuma in srca za modrost, ki jo je nemški filozof Immanuel Kant (umrl 1804) ubesedil: »Vedno znova dve stvari prebujata moje občudovanje: Moralni zakon v meni in zvezdnato nebo nad menoj!«

Srečen sem v Božji bližini, zato se z veseljem izročam v Božje varstvo! je celotna molitev psalmista in nas (prim. Psalm 72, 28). Da bi še bolj doživeli in občutili Božjo bližino v teh adventnih in božičnih dneh ter bili deležni Božjega blagoslova vse dni leta Gospodovega 2018 Vam želim. Bog živi!

pater Ciril A. Božič OFM OAM EV

Iz Lukovega evangelija – Lk 2,1-14

Tiste dni je izšlo povelje cesarja Avgusta, naj se popiše ves svet. To je bilo prvo popisovanje, in sicer v času, ko je bil Kvirinij cesarski namestnik v Siriji. In vsi so se hodili popisovat, vsak v svoj rodni kraj. Tudi Jožef je šel iz Galileje, iz mesta Nazareta, v Judejo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem, ker je bil iz Davidove hiše in rodbine, da bi se popisal z Marijo, svojo zaročenko, ki je bila noseča. Ko sta bila tam, so se ji dopolnili dnevi, ko naj bi rodila. In rodila je sina, prvorojenca, ga povila in položila v jaslje, ker v prenočišču zanju ni bilo prostora. V istem kraju so pastirji prenočevali na prostem in čez noč stražili pri svoji čredi. Gospodov angel je stopil k njim in Gospodova slava jih je obsijala. Zelo so se prestrašili. Angel pa jim je rekel: »Ne bojte se! Glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Kristus, Gospod. To vam bo v znamenje: našli boste dete, v plenice povito in položeno v jaslje.« In nenadoma je bila pri angelu množica nebeške vojske, ki je hvalila Boga in govorila:

*»Slava Bogu na višavah
in na zemlji mir ljudem,
ki so mu po volji.«*

**Naj doseže Vaša srca petje angelov v sveti božični noči
ter Vas spremlja vsak dan leta Gospodovega 2018.**

**S pristrčnimi pozdravi in hvaležnostjo za vso Vašo dobroto:
*pater Ciril, pater Darko, pater David, Marija Anžič***

SVETA NOČ, BLAŽENA NOČ

Zmerom lepa in prisrčna božična pesem »Sveta noč, blažena noč«, ki jo na sveti večer in na božični dan pojo skoro po vsem krščanskem svetu, je nastala o božiču leta 1818. Besedilo pesmi je zapisal duhovnik Jožef Mohr, napev pa njegov prijatelj, učitelj Franc Gruber, oba iz Oberndorfa na Salzburškem. Mohr ni bil velik pesnik in Gruber ne eden od mojstrov glasbe, oba pa sta bila po srcu preprosta, poštena in odličnega značaja. Prežeta sta bila z duhom krščanske ljubezni do bližnjega. Bila sta resnično človeka blage volje in polna božje slave, ko sta svetu podarila to pesem, ki vsako leto ob božičnem času združuje srca ljudi. Preproste besede te pesmi in njen prisrčni napev že več kot poldrugo stoletje odmevata po vsem svetu. Nekdanje cerkvice sv. Nikolaja v Oberndorfu ni več, na njenem mestu pa so zgradili spominsko kapelo, ki na kraj, kjer je nastala ta lepa pesem, privlači romarje vsega sveta. Prvi slovenski prevod Svete noči, »prosto poslovenjen po ‚Stille Nacht, heilige Nacht‘ iz pesmarice »Cantate«, je objavila leta 1879 Zgodnja Danica v božični številki na strani 406. Prevod je sicer precej okoren, vendar skuša biti kolikor mogoče zvest izvirniku. Prevajalec je dal pesmi tudi nov naslov: »**PRI JASLICAH**«. Prevod se glasi:

***Tiha noč, sveta noč!
Nikdo več ni čujoč:
Jožef, Marija le čujeta
poleg nebeškega Deteta,
v sladkem pokoju ki spi.
Tiha noč, sveta noč!
Jezušček smehljaoč
v jasliah nam znani ljubezni plam,
ura rešitve odbila je nam,
on se za nas je rodil.
Tiha noč, sveta noč!
Aleluja pevajoč
angel pastircem novico pové
božja obljuba da spolnjena je,
Ješček Rešnik je prišel.
Tiha noč, sveta noč!
Prišla je vsem pomoč,
z nebnih nad soncem bleščečih višav
prišel v dolino je solz in težav
Božji učlovečeni Sin.***

Prevajalec je podpisan samo z imenom Radoslav. To pa ni bil nihče drug kot Radoslav (Franc) Silvester, rojen 1841 na Vrhniki, umrl pa je 1923 v Vipavi. Bil je pesnik samouk, sodeloval je pri raznih časopisih; zlasti Zgodnja Danica je prinašala njegove vzgojne in religiozne verzze; v knjigi je izdal Mali šopek domoljubnih cvetličic, v Slovenskem šaljivcu je zbral najboljše kratkočasnice v prosti in vezani besedi, kot samostojni knjigi sta znani Spisovnik ljubavnih in ženitovanjskih pisem ter Voščilna knjižica; veliko je tudi prevajal. Med drugimi nabožnimi pesmimi je objavil leta 1867 tudi pesem »Božična noč«, ki je bolj znana po začetnih verzih »Raduj, človek moj, srčno se z menoj«; uglasbil jo je njegov vrhniški rojak Leopold Cvek in jo še danes zaradi njene prikupne melodije za božič radi slišimo.

Ali so Silvestrov prevod Svete noči kdaj tudi peli, ni znano. Značilno je, da cerkvena pesmarica »Cecilija«, ki jo je uredil Anton Foerster in katere prvi del je izdala leta 1883 Družba sv. Mohorja, Svete noči še ni sprejela v svoj izbor. Z notami je izšla v pesmarici šele leta 1904, in sicer v »Ljudski pesmarici za nabožno petje v cerkvi, v šoli in doma«, ki jo je izdal duhovnik in cerkveni glasbenik Franc Saleški Spindler v Mariboru — in še v tej pesmarici je pesem uvrščena med tistimi, ki niso namenjene za petje v cerkvi. Ker je tekste za to izdajo priredil dr. Gregorij Pečjak, lahko sklepamo, da je prevod sedanjega besedila Svete noči plod njegovega truda.

BOŽIČ BENEŠKEGA SLOVENCA

Ivan Trinko-Zamejski

V pičlem prostem času sem se včeraj sprehajal zunaj mesta po samotni cesti »sam samičičev«, kakor bi se reklo pri nas. Vreme je bilo zlata vredno. Gledal sem in občudoval krasoto naših krajev v daljini proti severovzhodu. Večerno medlo, a čisto sonce je obsevalo naš Matajur in valovite slovensko-beneške obronke, po katerih so se tu pa tam blestela selišča kakor tropi krotkih ovac, znoječih se in dremajočih v mehkem objemu poznih jesenskih sončnih žarkov.

Smehljale so se naše gorice, smehljale tiho, vdano tožno... Rezijanski velikan Kanin je nekaj sanjal v blede rožnem blesku, a tu pa tam ob robah pogorja v ozadju, kakor postojanke razpostavljene na braniku silnega slovanskega sveta, so kruto beleli in štrleli k azurnemu nebu v sneg zaviti ostri vrhovi Krnskega in Triglavskega pogorja.

Srce mi je nemirno tolklo, duša pa je koprnela po nečem, polna neznane milobe, polna male domovine, polna naših gork polna ožjih bratov, katere je slutila razsejane kot pridne mravljinčke po onih obronkih, ki so me tako očarljivo vabili! Božič je pred vrati! Kje so tista leta, ko sem se, še mal deček, nezavedno, a vendar tako živo veselil v onih gorah tega praznika, ki kot čarobna vaza razveseljuje pusto zimo?...

Mračilo se je, ko sem se obrnil nazaj v mesto; a v duši so vstajale vesele luči, spomini na domači božič, na nedolžno veselje, na dom, na gorsko cerkvico, na čarodejno noč, kakor se mi je vtisnila v spomin zadnjič, ko sem bil komaj v devetem letu.

Božič je, mrzel, a pri nas večinoma brez snega. Vendar poslednji spomin na domači božič mi predstavlja ogromno sneženo plahto, ki je pokrivala čez in čez naše gore — a kaj naše gore! Meni se je dozdevalo, da pokriva vesoljni svet. Drevje je bilo čudno; volno je imelo kakor najbolj bele ovce. Vmes so

zbegano poskakovale hitre sinice in stresale sneg, medtem ko so taščice priletavale gladne na hišne prage. Od streh so majale dolge »štruce«.

Otroci smo bili brezbrizno veseli ter smo se z vikom in krikom podili in valjali v mehkem snegu. Veselili smo se snega; zaradi njega se nam je zdel še lepši zlati božič. Naivno in nedolžno veselje!

Zvečer je bilo tako prijetno v zakurjenih izbah! Na sveti večer nobeden ne sme iti spat: čakati moramo Kristusa. Sosedje se obiskujejo in se vesele v novem, čistem veselju, v onem veselju, ki ga prinašajo veliki prazniki.

Zvečer smo jedli suho ribo, redkost za naše ljudi. Topla izba je prijetno dišala po svežem, čez dan pečenem domačem kruhu; veliki pšenični hlebi so bili še pristavljeni na klopi ob peči. Veselili smo se in večerjali in pili srebrni cividinček. Potem so prišli zopet sosedje. Izmolili smo skupni rožni venec, a zatem so možje razpravljali o politiki, se veselo in duhovito šalili, kajti zelo dovtipni so naši gorjani. Potem so prišle na vrsto pravljice. Otroci smo poslušali in strmeli. Še zdaj se spominjam na škrata, ki je stal z nogami na dveh naših gorah in se spregal v dolino ter zajemal vode iz reke in si umival grozovito obličje!

Zdaj pa zdaj nas je otroke sen premagal, da smo pospali malce po klopeh, pa zopet se zbudili z božičem v domišljiji in v srcu. Starejši so vztrajno bedeli in čakali jutra.

Zvonovi so medtem veselo doneli s hriba; po vseh kotih in dolinicah je odmevalo. Čarobno! Pomnim, cerkev je za hribčkom, zvonik se ne vidi, a vse ozračje doni in trepeče v čudoviti skladnosti milozvočnih glasov, ne da bi vedel, od kod prihajajo.

Čas je iti v cerkev k prvi maši k zoru. Halo! Zunaj je še tema kakor v sodu. Zvezde medlo

migajo mičkane mičkane in kakor zabite v temni nebeški strop.

Vaščanje gredo glasni po hribu drug za drugim, po ne ravno široki poti, kakor ovce. Vsak ima svojo svetilko. Čudna in divna procesija, kakršne si ni izmislil noben, še tako fantastičen romanopisec.

Vrhu hriba se odpira razgled na ostale sosedne vasice. Cerkev služi vsem. Od vsake se vije svoja dolga in svetla črta proti njej. Od vasice na desni, od vasice na levi, iz srede, od strani, od zadaj, od spredaj — od vseh strani v globokem mraku švigajo, se hipno skrivajo, pa zopet bleste tiho se vijoč po strmih stezah svetle procesije, in se zblizujejo kakor k skupni točki v dolino, kjer se začasno izgublajo, da kmalu potem nenadno zablestijo v obližji navzgor po našem hribu, dokler se ne strnejo skupaj na prostoru pred cerkvijo.

Magično! Pravcati čar iz devete dežele! Zvonovi slovesno pojejo veličasten božični spev. Vse je živo, vse mrgoli, vse veselo kramlja.

V razsvetljeni cerkvi se zasliši pobožno žensko petje. Kmalu začne sv. maša. Duhovnik je veselo prevzet. Ljudstvo ima nekaj posebno živega in sladko nemirnega v sebi. Vsak se čuti nenavadno domačega v domači cerkvi. Diha se nekaj božanskega. Po cerkvi vzplava starodaven, izredno mil božični napev:

*Eno je dete rojeno, aj rojeno
notri v ti Štalci Betlehem...*

Duše vzkipe; veličasten zbor prenapolni cerkev in skozi vrata sili ven po hribu, v dolino v čudnem soglasju z zvonovi. Sto in sto glasov otroških, ženskih, moških, sopranov, tenorjev, basov kipi, se vije, rase, se izliva in preliva v dušo mamečem sozvočju...
Krasno, nedosegljivo!

Ljudstvo se medtem vije okrog oltarja in mimo idoč, na desni poklada svoj dar duhovniku na oltar. Srebrnjaki zvenkečejo. Duhovnik daje poljubljat blagoslovljeno podobo in na koncu vošči vsem srečne in vesele praznike.

Vse to je ostalo do danes. A zdaj ni več starih genialnih goslarjev, ki so med mašo čudovito lepo igrali mlademu Bogu na čast!

Ne; moji stari spomini se kruto pretrgajo, ko me na mestnih vratih vljudno pozdravi stražnik. Iz davne krilate poezije zopet padem v realistično vsakdanjost in tudi letos je ne morem pretrgati z dolgo zaželenim izletom na božični praznik v domače gore.

Nič ne de! Božič bi bil vseeno nekam pust in otožen, ker človeka leta predružačijo. Pod starim pepelom ni več žive iskre, ki bi vzplamtela. — Doma je tudi od nedavna marsikaka bridka zev!

Ah, božič, božič! Ti si pravzaprav vedno isti, a nas pa leta terejo in starim spominom ne odgovarja več sedanjost; otrpele dušne strune ne čutijo več pestro igrajočih navalov navadnih sapic!

Veselo razpoloženje je prešlo!

Nemo in z povešeno glavo grem naprej. Poulični bosopetci zmršeni, umazani in gladni se zaletavajo vame v prostranskih ulicah, koder se vračam domov. Kak božič bodo imele te sirote? Oče bo pijan, razsajal bo in klel; mati se bo togotila in kričala nad njim; otroci se bodo tresli od gladu in mraza.

Moj Bog, to tudi se godi na božič, a hvala Bogu! Ne na naš slovenski zlati božič!

(»Slovenec« 1905, Božična priloga 23. decembra, števil. 293, str. 2). S črtico Božič beneškega Slovenca se je Trinko odzval vabilu »Slovenčevega« urednika, naj mu pošlje »primeren dopis o božičnih navadah na Beneškem.

V uvodu k dopisu pravi: »Srčno rad bi Vam ustregel, a kaj Vam morem povedati posebno zanimivega? Uprav včeraj sem premišljeval, kako bi bilo lepo po dolgi vrsti let zopet preživeti Božič v domači pogorski vasi med svojci. Osvežil bi si zopet stare vtise, oživel bi v davno preminulih idilah!« Iz te pobude je nastal zapis o obhajanju božiča med beneškimi Slovenci.)

KAJ POMENI BITI MISIJONAR DANES?

p. Stanko Rozman, 50 let misijonar v Zambiji

Ko je šel sv. Frančišek Ksaverij na svojo misijonsko pot, se je odpravil v misijone »za vedno«. Danes misijonarji odhajamo domov in se vračamo na počitnice, da se osvežimo telesno in duhovno. Vračamo se k svojim koreninam. Misijonarji so v preteklih časih pisali domov in je pismo potovalo tudi leto dni. Danes nam je na razpolago hitra pošta, skype, telefon. Frančišek Ksaverij je zbolel na otoku Makao ter tam umrl. Misijonarji dandanes najdemo zdravniško oskrbo v deželi delovanja pa tudi v rodni deželi. V starih časih je bilo potrebno zgraditi infrastrukturo: šole, bolnišnice. Danes je ves svet napredoval, tudi ekonomija v misijonih. Obstajajo še predeli, kjer nimajo osnovnih življenjskih pogojev za življenje, a vse bolj postajajo samostojni. Božja Beseda se oznanjuje z modernimi sredstvi, domačini prevzemajo vodilna mesta. Kar je ostalo nam misijonarjem, je osebno pričevanje: naša živa vera, ki izžareva in pomaga domači Cerkvi, da bolje raste. Prisotnost misijonarjev, ki so se izgarali, je cenjena in blagodejno vpliva na rast domače Cerkve v nekdanj povsem misijonskih deželah.

Misijonar, ki se vživi v življenje ljudi, se nauči njihovega jezika in zaživi z njimi, je v veliko pomoč domači Cerkvi in družbi. Predvsem jih mora imeti iskreno rad. V Lusaki je deloval misijonar p. Radko Rudež, ki je znal več jezikov, obiskoval ljudi vseh ver in stanov. Z vsakim človekom se je pomenil in vsem pokazal svojo naklonjenost. Povsod je bil dobrodošel. O njem je prevladalo mnenje, da je on predstavil vsem ljudem v prestolnici vero in jo populariziral. Tako je zambijska prestolnica Lusaka danes »katoliška«. V isti prestolnici je deloval tudi češki misijonar Maksimilijan Prokopf, ki v svojem apostolatu ni uporabljal domačega jezika. Učil je v šolah in

Domačini v Zambiji so sami naredili opeko za gradnjo nove cerkve.

Pater Stanko Rozman na obisku pri sedaj že pokojnem patru Radku Rudežu v Lusaki.

na univerzi, a so ga ravno tako vsi vabili na obisk, ker je bil človek vere in jih je imel iskreno rad. Ko so bili najbolj v stiski, se je prikazal na vratih kot »naročeni gost«. To sta dva ekstrema misijonarjenja, ki sta veliko pomagala ljudem in jih podpirala v njihovem življenju.

Jezusa Kristusa so Zambijci sprejeli z odprtimi rokami. Pred 120 leti so prišli misijonarji in v tem obdobju obujali Jezusovo Cerkev z oznanjevanjem evangelija, s svojo pomočjo v šolstvu in zdravstvu. Danes je v deželi devet škofij, ki jih vodijo domači škofje s številnimi

duhovniki. Jezusov duh se je naselil v srcih ljudi. Prvi zambijski predsednik, Kenneth Kaunda, je navdihoval ljudi po Jezusovem zgledu, da vzpostavijo edinost in naredijo enotno državo, po motu: »Ena Zambija, en narod«. Ljudje naj bi živeli v edinosti in slogi. V Zambiji ni bilo vojne. Drugi predsednik, Friderick Chiluba, je proglasil Zambijo za krščanski narod: »Zambija pripada Kristusu, ki navdihuje njen ekonomski, politični in duhovni razvoj. Čudovito je, da lahko rečemo kot država: Mi smo Kristusovi.«

Slovenija je prekrita s cerkvami in s kapelami. Obiskovalci se čudijo, ko gledajo z gričkov in s planin: ni kraja, kjer ne bi bilo videti cerkve. Zambija je prostrana dežela, 35 krat večja od Slovenije. Zato se ni čuditi, da se cerkve ne vidijo z vsakega grička. Cerkve pa stoje in se še gradijo: po mestih in na podeželju. V Sloveniji se župnije združujejo, v Afriki pa se ustanavljajo nove župnije.

Pred 40 leti sem župnikoval v župniji Kristusa Kralja v Mumbwi, 150 km zahodno od Lusake, zambijske prestolnice. Župnija je bila po obsegu enaka površini Slovenije. Do danes jih je iz ene župnije nastalo šest. V vsaki župniji je veliko podružnic. Ena od njih je Nangoma. Tam sem

zgradil osem cerkva. Ko je p. Jože Grošelj prevzel to župnijo za mano, si je vzel gradnjo cerkva kot prioriteto. Zgradil jih je nadaljnjih 33. Vsakih deset kilometrov ena cerkev! To je bil naš cilj. In vsaka od podružnic je postala center duhovnega in socialnega dela. Cerkve združujejo ljudi. Okoli njih tvorijo krščanska občestva, v katerih najdejo družinsko okolje in v njem vsakršno pomoč. Predvsem pa najdejo hrano Božje Besede in Jezusa, Odrešenika. V njega trdno verujejo in mu zaupajo.

V župniji Mumbwa, kamor sem se vrnil pred dvema letoma, imamo 40 podružnic. Na vsaki podružnici so verniki zgradili preprosto cerkvico, največkrat iz blata, krito s slamo. Upajo, da bodo kmalu prišli do boljše cerkve. Potrebujejo našo pomoč, kot so jo potrebovali v Nangomi. Vsak dar je dobrodošel. V svoji revščini lepe in dostojne cerkve še dolgo ne bodo videli. Pomoč iz misijonske nedelje, združena z njihovimi napor, bi pa pomagala, da se nangomski čudež ponovi. Ne samo v župniji Mumbwa v Zambiji, ampak povsod, kjer delujejo naši misijonarji. V imenu vseh, ki so deležni vaših molitev in darov – iskrena hvala. Naj vam Bog poplača s svojim blagoslovom za vaše življenje.

Papež Frančišek o sveti maši

Papež Frančišek nadaljuje niz sredinih katehez o evharistiji. V sredo, 15. novembra 2017, je med drugim poudaril, da maša ni spektakel ali muzej, ampak molitev, živo srečanje z Gospodom. Za pripravo na mašo pa je potrebna tišina, ne klepetanje, je dodal sveti oče. Maša je najvišja oblika molitve. Ta pa je predvsem dialog, osebni odnos z Bogom. Molitev zahteva tišino: »Ko pridemo k maši, morda pridemo pet minut prej in začnemo klepetati s tistim, ki je ob nas. Vendar to ni čas za klepetanje, ampak trenutek, da se pripravimo na dialog, da se zberemo v srcu in pripravimo na srečanje z Gospodom. Tišina je zelo pomembna. Spomnite se, kaj sem vam povedal prejšnji teden: ne gremo na nek spektakel: gremo na srečanje z Gospodom, na to nas pripravi in spremlja tišina.«

Papež je nato naštel nekaj točk, kakšni moramo biti v odnosu do Gospoda. Najprej moramo biti ponižni, kot otroci moramo zaupati v Očeta. Prepustiti pa se moramo tudi presenetiti. Molitev ni

pogovor z Bogom na način kot besede ponavljajo papagaji: »Srečanje z Gospodom je vedno živo srečanje, ni muzejsko. Gremo k maši in ne v muzej. Gremo na živo srečanje z Gospodom.«

Frančišek je na koncu spregovoril še o možnosti prerojenja z Gospodom, veselju vnovičnega začetka. Ob številnih dejavnostih pogosto pozabljamo to, kar je bistveno: naše duhovno življenje, srečanje z Gospodom v molitvi. A Gospod nam vedno odpušča in se prek evharistije, obhajila pri maši, sreča z našo krhkostjo.

Dodajmo še, da je Avtohiša Sant'Agata Bolognese papežu podarila športni avto, model Lamborghini Huracán. Frančišek se je na dvorišču pred domom sv. Marte podpisal na pokrov avtomobila, ki ga bodo sedaj prodali na dražbi. Izkupiček bo namenil v dobrodelne namene. Pomagal bo kristjanom na ravnini Ninive, žrtvam trgovine z ljudmi in projektom dveh italijanskih združenj, ki pomagata ženam in otrokom v Afriki.

Radio Ognjišče

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

PAHOR OSTAJA PREDSEDNIK SLOVENIJE

V Sloveniji smo imeli 12. novembra 2017 drugi krog predsedniških volitev, na katerih sta se pomerila aktualni predsednik Borut Pahor in njegov izzivalec, kamniški župan Marjan Šarec. Kmalu po zaprtju volišč je bilo jasno, da je Pahor osvojil nov petletni mandat, a s precej manjšo podporo kot pred petimi leti. Podprlo ga je slabih 53 odstotkov vseh, ki so prišli na volišča, Šarec pa je zbral 47 odstotkov glasov. Volilna udeležba je bila le 41 odstotna oziroma najnižja, od kar volimo predsednika države Slovenije. Pahor je po zmagi napovedal, da bo predsednik vseh, a se bo po kritikah v kampanji potrudil, da bo njegov glas bolj slišan. Glavno sporočilo teh volitev je po njegovem mnenju to, da zmagujejo tiste politične sile, ki povezujejo. Nov petletni mandat bo nastopil 23. decembra, dan prej pa bo zaprisegel pred državnim zborom. Šarec je zadovoljen z rezultatom in bo verjetno nastopil s svojo stranko prihodnje leto na parlamentarnih volitvah. V prvem krogu predsedniških volitev, 22. oktobra, je sicer sodelovalo devet kandidatov in kandidatke. Pahor je takrat dobil 47 odstotkov glasov, Šarec 24, kandidatka SDS Romana Tomc 13, Ljudmila Novak iz Nove Slovenije 7 in Andrej Šiško (Zedinjena Slovenija) pa 2 odstotka glasov. Več kot odstotek podpore sta dobila koprski župan Boris Popovič in Maja Makovec Brenčič, kandidatka največje vladne stranke SMC, manj pa Suzana Lara Krause (SLS) in Angelca Likovič (gibanje Za otroke!).

NUNCIJ PAPEŽU O SLOVENIJI

Papež Frančišek je v začetku novembra sprejel apostolskega nuncija v Sloveniji nadškofa Juliusza Janusza. Papež mu je med drugim dejal, da z resničnim zanimanjem pričakuje bližnji obisk slovenskih škofov „Ad limina“ v Rimu, ki bo potekal od 26. februarja do 3. marca 2018. Nuncij pa je papežu povedal, da je katoliška Cerkev v Sloveniji po nedavnih škofovskih imenovanjih in zaključitvi gradbenih del sedeža nunciature opogumljena, da se loti

novih pobud za obvarovanje vere in zdrave tradicije slovenskega naroda. Povedal je tudi, da ta proces skupaj s prispevkom Cerkve za narodno spravo ne najde vedno posluha pri državnih organih. Čeprav so predsedniki države, vlade, državnega zbora in zunanji minister ob nedavnih obiskih v Vatikanu zatrijevali, da so odnosi med Slovenijo in Svetim sedežem dobri, je dejavnost Cerkve v praksi ovirana s strani nerazložljive enostranskosti vlade in parlamenta. Ob tem je omenil, da bi morala država po odločitvi ustavnega sodišča že leta 2014 poskrbeti za enako finančno obravnavanje javnih in zasebnih šol; temu se izogiba že tretje leto. Omenil je še, da ni nikakršnega napredka na področju verske svobode, na področju vojaške, zaporniške, bolnišnične pastoralne dejavnosti kot predvideva sporazum med državama iz leta 2004. Ob koncu je nuncij svetega očeta povabil tudi na obisk v Slovenijo.

40 LET OBNOVLJENE KOPRSKE ŠKOFIJE

V stolni cerkvi v Kopru je bila 21. oktobra 2017 slovesnost ob 40. obletnici obnovljene in razširjene koprskе škofije. Vodil jo je nuncij nadškof Juliusz Janusz, z njim pa so somaševali nekateri slovenski škofje, ordinarija iz Gorice in Poreča ter številni duhovniki. Koprski škof Jurij Bizjak je slovesnost predstavil kot starozavezni zahvalni dan. Nuncij pa je po evangeliju dejal, da škofija, ki v grškem izvorniku pomeni nadziranje oziroma vodenje, ne pomeni le tega, ampak je predvsem duhovna resničnost. Da bi razumeli, kaj škofija oziroma krajevna Cerkev je, je po besedah nadškofa Janusza treba poznati Kristusa in ga ljubiti: „*Duhovno bogastvo župnije, škofije sestoji iz dejstva, da ima vsak član Cerkve drugačno izkušnjo Boga, osebno izkušnjo prijateljstva s Kristusom.*“ Po prošnjah za vse potrebe je vsaka dekanija k oltarju prinesla svoj dar, tako, da je bila v zahvali za štirideset let obnovljene krajevne Cerkve povezana vsa škofija.

FRANČIŠKANE OBISKAL VRHOVNI PREDSTOJNIK

Na obisku v Sloveniji se je mudil vrhovni predstojnik frančiškanov brat Michael Perry OFM. V nekaj dneh je obiskal večino frančiškanskih samostanov in sestre klarise. Med drugim je na srečanju slovenskih frančiškanov v Kamniku sobratom dejal, da morajo svojo evangeljsko istovetnost osredotočiti na molitev in obnovo duhovnega življenja. Obisk je sklenil v Ljubljani, kjer je maševal na Tromostovju in na Viču ter se srečal z nadškofom p. Stanetom Zoretom, prejšnjim provincialom frančiškanov v Sloveniji.

POKOP ŽRTEV IZ BREZEN PRI KONFINU

Pred novembrskimi dnevi, ko obiskujemo pokopališča, je svoj grob dobilo 150 žrtev povojnih pobojev iz brezen pri Konfinu. Pogrebno slovesnost z mašo zadušnico na dolnjevaškem pokopališču na Vidmu pri Ribnici je vodil nadškof Stanislav Zore. Gre za skupino ranjencev, bolnikov in invalidov iz ljubljanskih bolnišnic, ki so jih junija 1945 prepeljali v centralne zapore Ozne, po nekaj dneh pa do brezen pri Konfinu in jih tam pomorili. Natančen seznam in DNK analize so omogočili, da so nekateri svojci že prej pokopali svoje domače, večina pa se je odločila za skupen pogreb in grob. Nadškof Stanislav Zore je na začetku maše zadušnice dejal: „Tukaj stojimo pred šestimi krstami, v katere je položeno to, kar sta smrt in sedemdeset let pustila od življenja 150-tih ljudi; sad nekega zla, ki ga niso znali, zmogli ali hoteli ustaviti.“ Nadškof se je po evangeliju najprej ustavil pri letu 1945, ko so bolniki, ranjenci in invalidi postali žrtve revolucionarjev. Zatem je poudaril: „Mrtve sprejemamo v občestvo živih, ker se zavedamo, da so del naše preteklosti, ki je vtkan v našo zgodovino. Vračamo jim dostojanstvo in ime.“ Maši zadušnici je sledilo še slovo od pokojnih pri njihovem grobu.

RAČUNI SLOVENCEV NA TUJEM

Finančna uprava je konec septembra prejela podatke o bančnih računih slovenskih državljanov iz približno 50 držav po vsem svetu. Prvič je bila namreč izvedena avtomatična izmenjava takšnih podatkov med državami, ki so

podpisale sporazum pod okriljem Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj. V prihodnje se bo število sodelujočih držav še povečalo. Finančna uprava zdaj preverja, ali so zavezanci pravilno izpolnili svoje davčne obveznosti - ali so sporočili račune, ki jih imajo odprte v tujini, in ali so napovedali dohodke, ki so jih dosegali, torej obresti, dividende in podobno. Koliko državljanov ima račun odprt v kateri od tujih držav, še ni javno znano.

MONALDOVI DNEVI 2017

V Kopru oziroma na Obali so v prvi polovici novembra že sedmič zapored pripravili Monaldove dneve, s katerimi želijo poživiti spomin in čaščenje blaženega Monalda Koprškega, ki je živel v 13. stoletju. Za to priložnost njegove relikvije, ki jih hranijo v Trstu, za nekaj dni obiščejo Koper in Piran. Monaldovi dnevi imajo tudi duhovno-kulturni in zgodovinski poudarek. Letos je bil temu namenjen znanstveni simpozij o knjižnih biserih samostanskih knjižnic manjših bratov v Kopru. V mestu so stoletja delovale štiri knjižnice: dominikanska, minoritska, kapucinska in frančiškanska. Za časa Napoleona so prvi dve preselili v Trst, kapucinska je delovala do leta 1948, ko so oblasti izgnale redovnike iz samostana, ohranila se je le frančiškanska knjižnica pri sv. Ani, pa tudi ta ne v celoti, saj so nekatere knjige s pečatom te knjižnice danes na drugih lokacijah. Simpozij je spremljala razstava kodeksov in inkunabul iz omenjene knjižnice.

NIKODEMOVI VEČERI V MARIBORU

Akademsko katoliško združenje Amos je v sodelovanju z Univerzitetno župnijo med 13. in 16. novembrom pripravilo študijske večere za študente in izobražence. Tako imenovani Nikodemovi večeri 2017 s skupnim naslovom „Slovenci med krščanstvom in vplivi od drugod“ so želeli opozoriti na razmere, v katerih se ta trenutek nahaja naš narod tako v verskem kot kulturnem pogledu. Zbrane so nagovarjali zgodovinar, antropolog, poznavalec islama, filozof in teolog.

DRUŽINA Z NOVIM VODSTVOM

Dolgoletni odgovorni urednik tednika Družina Franci Petrič je 21. novembra po petindvajsetih letih uspešnega dela urednikovanja končal to službo. V imenu Cerkve v Sloveniji se mu je zahvalil škof Peter Štumpf, ki je odgovoren za medije. Direktor založbe Družina Tone Rode pa je zapisal: „Hvala za uspešno opravljeno delo, predvsem pa za korajžo, za vztrajnost, za pokončnost, za zvestobo!“ Duhovnika Francija Petriča je v vlogi odgovornega urednika nasledil radijski novinar in urednik Boštjan Debevec, ki prihaja iz vrst laikov.

ČUDEŽ PRI KOBARIDU

V Posočju so se v zadnjih dneh oktobra spomnili preboja pri Kobaridu, ki je pomenil konec krvave morije na slovenskih tleh v prvi svetovni vojni. Na predvečer 100. obletnice tako imenovanega čudeža pri Kobaridu so v tamkajšnji župnijski cerkvi molili za mir in spravo. Župnik Ivan Blažič je o pomenu te odločilne bitke na soški fronti med drugim povedal: „Ti vojaki Avstro-Ogrske monarhije so nam ohranili zahodno mejo, kajti če bi takrat Avstro-Ogrska bila poražena, bi verjetno danes vse to bila Italija. Pod njeno zastavo so se borili mnogi narodi, tudi Slovenci.“ Spominski dan so sicer začeli s prižigom svečk miru na posebej izbranih krajih in lokacijah nekdanjih bojišč na soški fronti. Prireditve pa so sklenili z večerno spominsko sveto mašo in koncertom slovenskih in italijanskih pevcev v cerkvi svetega Antona pri italijanski kostnici.

90 LET MOHORJEVE DRUŽBE V CELJU

Decembra 2017 bo minilo 90 let, odkar se je Mohorjeva družba s Prevalj preselila v Celje. Muzej novejšje zgodovine Celje je ob tej priložnosti pripravil razstavo z naslovom „Čim enotnejši, tem močnejši!“ Kot mnogi zavedni Slovenci, se je morala tudi Mohorjeva po prvi svetovni vojni izseliti iz Celovca. Začasno na Prevalje, nato leta 1927 v Celje. Takratna mestna oblast je ni sprejela z navdušenjem, danes pa so Celjani ponosni, da najstarejša slovenska založba domuje pri njih. Razstava povzema ključne dogodke iz devetdesetletne zgodovine družbe v Celju. V njej je sicer povzetih vseh 166 let Mohorjeve družbe.

Razstavo spremljajo različni dogodki. Sredi novembra so na večerni okrogli mizi spregovorili še živeči uredniki Mohorjeve družbe ter predstavili svoje delo, spomine in razne doživetja od grenkih izkušenj, do svetlih trenutkov.

ROJSTVO NOVIH DOMOVIN

Založba Družina je v sodelovanju z Narodno in univerzitetno knjižnico izdala knjigo o bogati ustvarjalnosti Slovencev, ki so se leta 1945 znašli v begunskih taboriščih v Avstriji in Italiji. Delo *Rojstvo novih domovin* s podnaslovom *Bogata ustvarjalnost slovenskih beguncev v Italiji in Avstriji*, je nastalo v sodelovanju Helene Jaklitsch, Helene Janežič in Lenarta Riharja. Predgovor h knjigi je napisal akademik Kajetan Gantar, ki je sam doživel usodo begunstva. Predstavljene so zgodovinske okoliščine, ki so pripeljale do begunstva. V glavnem delu knjige je šestnajst pričevanj beguncev v obeh državah. Ob koncu je predstavljen begunski tisk, med drugim kar osemdeset naslovov časopisov in revij ter več sto drugih tiskovin, ki so nastale med leti 1945 in 1948. Med njimi je na primer dijaški list *Cvetje v tujini*, ki ga je nekaj časa urejal Bazilij Valentin. Izid knjige je pospremila razstava v NUK-u.

JANEZ ZDEŠAR, PRIČEVALEC TEŽKIH DNI

Teolog in izseljeniški duhovnik dr. Janez Zdešar je eden redkih, ki mu je poleti 1945 uspelo pobegniti iz teharskega taborišča in preživeti. Ko se je prebil do Ljubljane, so ga tam skrile sestre usmiljenke. Pri njih je napisal prvo verzijo svojih spominov, ki se začnejo z opisom poti prek Ljubelja na Koroško in končajo z rešitvijo iz taborišča. Ta zapis, ki je ostal v domovini, se je po čudežu ohranil. Drugo verzijo spominov je napisal leta 1946 v bogoslovju v Briksnu. Ta je dvakrat izšla pri založbi Družina z naslovom „*Spomini na težke dni*.“ V novi knjigi „*Janez Zdešar: Pričevalec težkih dni*“, ki je izšla sredi novembra, se dopolnjujeta oba Zdešarjeva

zapisa. V drugem delu knjige so objavljeni prispevki, ki osvetljujejo Janeza Zdešarja kot izrednega duhovnika in velikega domoljuba. Knjigo je uredila Tamara Griesser-Pečar.

SPOMINČICE / FORGET-ME-NOTS

Pri založbi Cerdonis v Slovenj Gradcu je pred tedni izšla dvojezična zbirka poezije in proze avstralske Slovenke Danijele Hliš z naslovom „*Forget-me-nots - Spominčice*“. Danijela v svoji tretji knjigi razkriva nov svet, ki ga je začela spoznavati ob dementni materi. V njem spremlja svoje bližnje in naključne ljudi, ki se na stara leta srečajo s to boleznijo, jo sprejmejo ali pa tudi ne in v mnogih primerih izpolnijo svoje življenjske sanje. Kot sama pravi, je ta slovensko-angleška zbirka njen krik na pomoč. Njeno upanje za boljši svet, v katerem sprejemamo drug drugega ne gleda na to, kakšni smo ali katere bolezni nas bremenijo. Danijela Hliš že vrsto let kot prostovoljka pomaga tistim, ki so zboleli za demenco in njihovim družinam, zato njene Spominčice niso samo umetniško delo, ampak tudi priročnik za tiste, ki želijo razumeti tovrstne bolnike in jim pomagati.

Tone Gorjup

AVSTRALSKI REFERENDUMSKI »YES«

Avstralci so na referendumu preko pošte podprli možnost uzakonitve homoseksualnih porok. Avstralska škofovska konferenca ob tem poudarja, da mora vsaka zakonodajna sprememba nujno vključevati tudi ukrepe za zaščito verske svobode. Pravi, da bo skupnost med možem in ženo še naprej edina sprejemljiva oblika zakonske zveze za Katoliško Cerkev.

Po navedbah avstralskega statističnega urada so v sredo, 15. novembra 2017, sporočili, da je za uzakonitev porok istospolno usmerjenih glasovalo slabih 62 odstotkov tistih, ki so se udeležili glasovanja. Volilna udeležba je bila 80-odstotna. Kljub temu, da je bil referendum neobvezujoč, je izid po oceni predsednika zvezne vlade Malcolma Turnbulla jasen, zato je obljubil, da bo vlada zakonodajo za izenačitev pravic s heteroseksualnimi pari sprejela do božiča. Ob tem je predsednik avstralske škofovske konference nadškof Denis Hart parlament pozval, naj si prizadeva za enotnost Avstralcev s tem,

da spoštuje različne poglede na poroko. »Katoliška Cerkev in mnogo drugih, ki si prizadevajo za ohranitev definicije zakonske zveze, kot je sprejeta že stoletja, še naprej dojema zakonsko zvezo kot posebno skupnost med žensko in moškim, ki omogoča spočetje in vzgojo otrok,« je zapisal nadškof v Melbournu in pojasnil, da bo kljub temu Cerkev »še naprej spoštovala dostojanstvo LGBT oseb«, ter da bo skrbela za ohranitev vrednosti in dostojanstva vseh ljudi, s katerimi se bo srečevala. Če je za istospolne poroke glasovalo dobrih sedem milijonov volivcev, pa je bilo proti tej spremembi skoraj pet milijonov ljudi, katerih mnenje mora parlament po nadškofovih besedah prav tako prepoznati in upoštevati s tem, da okrepi zavest o zaščiti verske svobode. »Pravice do verske svobode morajo zagotavljati Avstralcem, da še naprej lahko izražajo svoje stališče o poroki, da verske šole še naprej lahko učijo tradicionalno razumevanje poroke in da lahko organizacije nadaljujejo svoje delo v skladu s svojimi vrednotami,« je še zapisal predsednik avstralske škofovske konference.

Ob tem še pogled v Veliko Britanijo. Kot poroča portal Crux, se je več kot 2200 anglikanskih šol v Angliji in Walesu odločilo za razmislek o tem, da iz prijavitelj umaknejo besedi »mati« in »oče«, ker sta po mnenju nekaterih staršev diskriminatorni do istospolnih in do rejnikov.

Radio Ognjišče

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD:

\$2500: Iz zapuščine Milana Beribaka. **\$90:** Franc & Matilda Kovačič. **\$60:** M&V Žveglič. **\$40:** Mili Vukšinič, Kristijan & Marta Janežič. **\$30:** Fred Toplak, Barica Brodnik. **\$20:** Zora Gec, Ivan Legiša, Janez in Francka Kotnik, Ivan Košak, Olga Brne. **\$10:** Hermina Volk, Elizabeta Kociper, Anka Brgoč. **\$40:** Jože Povh - za raziskavo rakastih obolenj - v spomin na pokojne starše in sorodnike. Neimenovana dobrotnica: **Za g. PEDRA OPEKA: \$200, za p. STANKA ROZMANA: \$200. HVALA!**

CONSULATE OF THE REPUBLIC OF SLOVENIA IN VICTORIA

The Embassy of the Republic of Slovenia has the honour to inform that the Consulate of the Republic of Slovenia in Geelong has been opened and Mr Eddy Alojz Kontelj was appointed as the Honorary Consul in the federal state of Victoria. Contact details:

12 The Esplanade
South Geelong VIC 3220
Tel: 0455 532 006
Email: slovenian.consulate.vic@gmail.com

Hours of Business:

Monday - Friday 17:00-20:00,
Saturday - Sunday 09:30-14:00

A short introduction of Mr Eddy Alojz Kontelj

Mr Kontelj, his wife and three children reside in Geelong, Victoria, which is approximately 60 kilometers from Melbourne and also boasts a healthy number of Australian Slovenians. He has been employed with William Adams Caterpillar since 1999 and in March 2016 was appointed to the position of Managing Director. In addition to this senior position he also sits on the board of the Elphinstone

Group in his capacity as Director. Mr Kontelj has served as Director in a number of organisations including SITECH Solutions, the Barwon Regional Waste Management Group and more recently the Victorian statutory regulatory authority the Game Management Authority. He has been an active politician in Australia for a number of years and has represented the Geelong community as a Councillor with the City of Greater Geelong Council for more than 6 years. As Slovenian Honorary Consul for Victoria Mr Kontelj plans to use his political experience and relationships to develop the role of Honorary Consul to ensure Slovenia is highly promoted, not only in Victoria, but also throughout Australia and beyond. He also

intends to engage with Slovenian communities, academics / students, investors, business leaders and sporting identities and administrators to create lasting economic, business, educational, cultural and sporting connections between the two countries. Mr Kontelj has a desire to proactively work with Slovenian communities and clubs in Victoria to prepare and plan for their future success.

Poizvedba

Spoštovani,

na podlagi naročila RS, Direkcije za infrastrukturo, vodimo postopke premoženjskopravnih ureditev državnih cest. Za zemljišča v k.o. Mirnik je potrebno skleniti pogodbo z lastnikom zemljišč: Erzetič Janez, roj. 18.04.1929 Vrhovlje pri Kožbani, ki je umrl 12.10.1998 - Gorokan N.S.W, kar smo razbrali iz vašega glasila Misli, november 1998.

Glede na to, da je lastnik pokojni, je potrebno skladno s slovensko zakonodajo, uvesti zapuščinski postopek in vknjižiti lastninsko pravico na zemljiščih v korist dedičev. Ker lahko po avstralski zakonodaji samo ožji družinski člani zaprosijo za izpisek iz matičnega registra o smrti, brez katerega pa v Sloveniji ni možno uvesti zapuščinskega postopka, vas vljudno prosimo, da njegovim družinskim članom posredujete naše sporočilo, da bi lahko z njimi vzpostavili kontakt.

**Valerija Kotnik, GEAS d.o.o., Kotnikova 34, 1000 LJUBLJANA
tel. 01 430 46 88, fax. 01 430 46 52**

Sporočilo Veleposlaništva Republike Slovenije v Canberri

Spoštovani državljani

in državljanke Republike Slovenije!

V času volitev in referendumov v skladu z veljavno slovensko zakonodajo na diplomatskih predstavništvi in konzularnih predstavništvi RS po uradni dolžnosti poteka pregledovanje podatkov v volilnih imenikih (največkrat gre za naslove in podatke o tem, ali je oseba še živa). Pri tem ugotavljamo, da so v številni podatki napačni, kar lahko povzroča precej slabe volje tudi med vami, ko zaradi nepravilnih naslovov pošta ne pride do vas, ali pa dobivate uradna pisanja slovenskih organov za sorodnike, ki so morebiti že preminuli.

Brez vašega sodelovanja izredno težko popravljamo tovrstne podatke, saj potrebujemo potrdila, ki so največkrat v obliki izpiskov iz matičnih knjig umrlih, ki jih izdajo pristojne avstralske oblasti (Death Certificate). Na podlagi

teh bi se dejstvo smrti lahko vpisalo v register stalnega prebivalstva. Zato bi nam bilo v veliko pomoč, če bi nam svojci posredovali podatke o umrlih, o svojcih, ki so pokojnega preživeli oz. o svojcih, ki so umrli pred pokojnim.

Verjamemo, da nam bo to vsem skupaj v veliko pomoč in korist, saj bodo pokojni s tem prenehali prejemati pošto, hkrati pa nam bo olajšano pridobivanje podatkov o morebitnih dedičih, ki jih vedno znova iščemo v zvezi s postopki dedovanja pred slovenskimi sodišči.

Kopije izpiskov vaših pokojnih sorodnikov, podatke o vaših naslovih, če ste se preselili ali druge informacije nam posredujte neposredno na Veleposlaništvo RS v Canberro (po navadni ali elektronski pošti sloembassy.canberra@gov.si), ali preko slovenskih misijonov v Melbourne, Sydneyju in Adelaidi, mi pa se bomo potrudili, da bodo napačni podatki čim prej popravljeni.

Message from the Embassy of the Republic of Slovenia in Canberra

Dear Citizens of the Republic of Slovenia!

The official duty of the diplomatic and consular missions of the Republic of Slovenia during elections and referendums, in accordance with the Slovenian legislation, is to review the data in the electoral register (most often addresses and data on whether the person is still alive). In doing so, we find that many of the data are incorrect, which can cause a considerable amount of bad mood for you, when, due to incorrect addresses, the mail does not find you, or you receive formal writings from Slovenian authorities for relatives who may have already passed away.

Without your cooperation, it is extremely difficult to correct this kind of information, because we need written confirmation that is mostly in the form of copies of death certificates issued by the competent Australian authorities. On the basis of these, the fact of death could be entered in the Slovenian register of permanent residents. Therefore, it would be of great help if relatives would provide us with information about the deceased, about the relatives who had survived the deceased and about the relatives who died

before the deceased. We believe that this will be of great help and benefit to all of us, as the deceased will stop receiving mail, and at the same time, it will be easier to obtain information about potential heirs, who we are constantly searching for in relation to the procedures of inheritance before the Slovenian courts.

Copies of death certificates of your deceased relatives, information about your addresses, if you have moved or other information can be sent directly to the Embassy of the Republic of Slovenia in Canberra (via regular mail or e-mail sloembassy.canberra@gov.si) or via Slovenian Missions in Melbourne, Sydney and Adelaide and we will do our best to correct the false data as soon as possible.

We would like to express our sincere gratitude for your cooperation.

Andrej Kralj

**Counsellor / Deputy Head of Mission
at the Embassy, 26 Akame Circuit
O'Malley ACT 2606, Australia**

T: +61 2 6290 0000 | M: +61 449 054 321

www.canberra.veleposlanistvo.si

Slovenian Mission Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM, OAM EV: 0412 555 840

p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783

Marija Anžič: 0499 772 202

Sts. CYRIL and METHODIUS

SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street

PO Box 197, KEW VIC 3101

Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176

E-mail: cirilb@bigpond.com

E-mail: p.david.ofm@gmail.com

49. obletnica BLAGOSLOVITVE NAŠE CERKVE, praznovanje ZAKONSKIH JUBILEJEV in SREBRNA MAŠA generalnega vikarja nadškofije Melbourne, msgr. Grega Benneta VG, – vse to je bilo združeno v pristrčno slovesnost v naši cerkvi v Kew v nedeljo, 15. oktobra 2017. Ob začetku svete maše je podpredsednik Pastoralnega sveta, Simon Grilj, prijazno nagovoril občestvo, zakonske slavljenke ter srebrnomašnika msgr. Grega Benneta VG. V pozdrav in voščilo se je s kora oglasila pesem: Srebrnomašnik bod' pozdravljen! Slavljenca jo je v angleščini povedal Simon. V dar je msgr. Bennetu pater Ciril izročil štolo, ki jo je iz Slovenije nekaj dni pred tem prinesla Angelca Veedetz, prav tako tudi novo mitro (škofovsko kapo) za našega Miklavža.

Zakonski jubilentje, ki so se pridružili skupnemu praznovanju: MATILDA in FRANC KOVAČIČ 65 let (poročena 29.1.1952); IVANKA in FRANC TOMAŽIČ 60 let (20.8.1957 v Salzburgu v Avstriji); JOŽKA in ALOJZ LIČEN 60 let (isti dan, 20.8.1957, v Salzburgu v Avstriji); AFRA in IVAN TREBŠE 60 let (2.9.1957 v kampu Cremona v Italiji); MIMICA in TONI ISKRA 60 let (17.7.1957 v Rimu – v Vatikanu); KRISTINA in ALBIN KOCJANČIČ 60 let; MARICA in EDO SURINA 50 let (4.2.1967 v Jelšanah); ANICA in LOJZE MARKIČ 50 let (2.9.1967 v Kew); MILICA in JANKO DULAR 49 let (20.04.1968 v Slovenskih Konjicah); METKA in FELIKS GRANDOVEC 35 let (1.2.1982 v Kew). Pa še nekaj parov je obhajalo letos zlato poroko: OLGA in TONE BOGOVIČ 50 let (poročena 8.4.1967 v stolni cerkvi sv. Nikolaja v Ljubljani), JOŽEFA IN ALOJZ JAKŠA 50 let (28.10.1967 v Clifton Hillu); IRENA in ALOJZ GOLOBIČ 50 let (14.10.1967 v St. Albansu); PEPCA in JANEZ PLUT 50 let (junija 1967).

IVANA in ALBERT LOGAR sta praznovala 60 let poroke, a se slavja nista mogla udeležiti (poročena sta bila 27.04.1957 v Trstu).

Redno pa sta sedaj vsaj vsako tretjo nedeljo v mesecu v Kew MARIJA in TONE BRNE, ki letos obhajata 72 let poroke (poročena 20.11.1945 v Podgrajah).

Čestitke vsem jubilantom in zahvala Bogu za vse milosti zakona in družine!

»MISIJON V OSRČJU KRŠČANSKE VERE« je bilo geslo 91. svetovnega dneva misijonov v nedeljo, 22. oktobra 2017. »Vsi kristjani smo poklicani, da bi bili misijonarji evangelija. Misijon je spreminjajoča moč Kristusovega evangelija, ki je Pot, Resnica in Življenje,« je zapisal papež Frančišek. V teh Mislih objavljamo zanimivo pismo misijonarja patra Stanka Rozmana DJ iz Zambije, s katerim je laiška misijonarka Marija Anžič tam sodelovala nad pet let. Darove letošnje

misijonske nedelje iz vseh naših treh misijonov v Avstraliji smo namenili misijonarjem p. Hugu Delčnjaku OFM v Francoski Gvajani, p. Stanku Rozmanu DJ v Zambiji in s. Dorici Sever FMM, ki deluje med Eskimi v severni Kanadi. V te dežele prinašajo razvoj, omogočajo delo in učenje ter posredujejo Jezusovo veselo sporočilo odrešenja.

Sveta maša za pokojne na pokopališču KEILOR je bila v soboto, 4. novembra, ob 11. uri dopoldne; že drugo leto v dvorani Ultima Conference Centre, Ely Court, Keilor East VIC 3033, telefon 1300 022 298 (levo pred glavnim vhodom na pokopališče). **Naše molitve** za pokojne pa smo ponovno imeli v mavzoleju Keilor prvo nedeljo v novembru ob 12. uri (opoldne); ob 5. uri popoldne pa molitve na Slovenskem društvu Melbourne (SDM) v Elthamu.

SKUPNO MOLITEV ROŽNEGA VENCA imamo tudi v novembru 20 minut pred nedeljsko sveto

Slavljenca na spodnji fotografiji - z leve na desno sedijo: Metka in Feliks Grandovec, Matilda in Franc Kovačič; v drugi vrsti stojijo: Marica in Edo Surina, Mimica in Anton Iskra, Kristina in Albin Kocjančič; tretja vrsta: Janko in Milica Dular, Jožka in Alojz Ličen, Ivanka in Franc Tomažič. V zadnji vrsti: akolit Chris McKean, p. David, msgr. Greg Bennet VG, Anica in Alojz Markič, p. Ciril. 'Pušelj' v narodnih nošah: Sabrina Johnson, Daniel in Lotti Bogovič, Marcus Petelin.

Milka in Vlado Kutin ter Marija in Franc Car v dvorani v Kew, ko smo čestitali Milki in Mariji za njun 80. rojstni dan. Marija in Tone Brne sta praznovala 72 let poroke. Prijatelji iz Melbourn, doma iz rodne vasi Podgraje, so jima čestitali in zapeli.

mašo. Mežnar Srečko Brožič vestno povabi še pet minut prej z zvonjenjem k molitvi. Ves mesec november nas še posebej vabi k molitvi za naše pokojne starše, stare starše, sorodnike, prijatelje, dobrotnike in tudi za pozabljene duše v vicah. Hvala vsem, ki darujete za svete maše v te namene!

OBNOVITVENA DELA

Dolga leta je pokojni Bernard Brenčič opravil nešteto obnovitvenih in vzdrževalnih del v cerkvi, dvorani in v Baragovem domu. Sedaj pa že kar nekaj let opazita, kaj je potrebno

popraviti ali urediti, in delo složno naredita Franjo Kravos in Peter Bole, ki mu rad priskoči na pomoč tudi sin Martin. Tako so pred meseci Franjo Kravos, Peter Bole ter David in Lojze Markič uredili in na novo speljali vodo do stranišč in zakristije, pred kratkim pa so Franjo, Peter in Martin popravili leseno ograjo za domom matere Romane in zabetonirali nekaj razkopanih površin. Jože Rozman s svojo ekipo skrbno bdi nad zelenicami našega vrta. Seveda je tu še vrsta prostovoljnih delavcev, ki po razporedu počistijo cerkev; pevci, organisti, bralci in molivci, ki skrbijo za lepoto našega

Pepca in Janez Plut, Alojz in Irena Golobič ter Alojz in Joži Jakša so letos obhajali 50 let poroke. Stanko Prosenak, ki je letos obhajal 80 let, na fotografiji z ženo Mary (stojita); Franc Kovačič z ženo Matildo, ki je tudi praznovala 80 let, Angelca Damiš in Anton Knap, ki pa letos v decembru obhaja 85 let. Slavljencem čestitamo in nazdravljamo še na mnoga leta!

Ivan in Afra Trebše sta letos obhajala 60-letnico poroke, Tone in Olga Bogovič zlato poroko, Marta Kristan pa je letos obhajala 95 let življenja. Bog živi slavljenje!

bogoslužja; članice Društva sv. Eme in njihove sodelavke in sodelavci pri pripravi in serviranju družinskih kosil; učiteljice Slomškove šole, učenci in njihovi starši; člani pastoralnega sveta in gospodarskega odbora, liturgični sodelavci, skrbniki kapelice v Ta Pinu v Bacchus Marshu, dobrotniki, ...

NA ZAHVALNO NEDELJO, 5. novembra, smo bili še posebej povabljeni, da smo izrekli in pokazali zahvalo Stvarniku in ljudem. V naših molitvah za pokojne smo hvaležni Bogu za dar njihovih življenj in milost, da smo morda tudi z njimi skupaj prehodili del poti svojega življenja. Gospod naj jih nagradi s srečo blažene večnosti. Hvaležni pa smo tudi drug drugemu,

kajti samo v povezanosti drug z drugim je naše življenje dar in obdarovanost. Posebej iskrena zahvala vsem vam, ki Božjo ljubezen živite in negujete v občestvu Cerkve, ki je kljub vsem preizkušnjam in ponižanjem vidno znamenje življenja našega krsta.

O OBISKIH iz domovine radi precej obširno poročajo iz Sydneya. Seveda se obiskovalci iz Slovenije radi oglasijo tudi v Melbournu. V glavnem se srečujemo tudi z vsemi tistimi, ki nam jih opišejo že sydneyški poročevalci, pa še tudi kdo povrhu se oglasi! Naš Baragov hostel je seveda redno in polno zaseden s stalnimi stanovalci, ki tukaj živijo dlje časa, nekateri celo že več kot dvajset let, zato ne moremo nuditi

Natasha, Samantha, Michael, Matthew, Nicole in Jana so voščili staremu atu Stanku Prosenaku za 80. rojstni dan. Vnukinja Kaitlin pa je poslala pozdrave iz bolnišnice.

Martin in Miriam Gorjan na obisku iz Slovenije pred Marijo Pomagaj v Kew.

prenočišča prehodnim turistom. Če je kdaj prostor, seveda radi pomagamo. So pa vedno prisrčna srečanja z obiskovalci iz domovine, če nas le čas ne priganja z dolžnostmi. Zanimivo, v Afriki, v Zambiji sem na steni v neki pisarni v tiskarni patra Miha Drevenška opazil napis: »Tvoj prosti čas je morda moj najbolj delavni čas!«

GEELONG in ST. ALBANS: V nedeljo, 12. novembra 2017, je bila sv. maša v dvorani tamkajšnjih slovenskih društev. Na obeh krajih so s p. Davidom pri njihovi kapelici molili za pokojne.

6. SEJA PASTORALNEGA SVETA (PS 2016 – 2021) je bila v ponedeljek, 13. novembra 2017, ob 7. uri zvečer v dvorani Baragovega doma. Pregledali smo dogajanja preteklih mesecev in naredili pastoralni načrt dogodkov do konca februarja 2018. Z molitvijo smo se še posebej spomnili pokojne članice PS Zore Kirn (+04.09.2017) in Bernarda Brenčiča (+21.10.2017) ter voščili članu PS Stanku Prosenaku, ki je 15. oktobra letos dopolnil 80 let. Spregovorili smo tudi o daljni pripravi na obhajanje zlatega jubileja naše cerkve v oktobru 2018 ter 10. obletnice blagoslovitve naše kapelice v Ta Pinu, ko bosta med nami ljubljanski nadškof msgr. Stanislav Zore OFM in provincialni minister slovenskih frančiškanov p. Marjan Čuden OFM. Sprejeli smo predlog, da bomo pripravili posebno jubilejno knjižico. Vedno imamo sedaj tudi pogovor o profesionalnih standardih, ki nam jih nalagajo predpisi države in Cerkve (Working with Children Check ter Police Clearance). Večina naših sodelavcev ima sedaj to urejeno. Seznanili smo se s personalnimi spremembami, o čemer je bilo sicer že nekaj povedanega med oznanili v Kew v nedeljo, 29. oktobra 2017. Že v času starosti in bolezni dolgoletne zaslužne knjižničarke Marije Oppelt Oppelli (umrla

V sredo, 22. novembra, je bil god svete Cecilije, zavetnice cerkvene glasbe. Vsem našim pevcem, pevovodnji in organistom smo hvaležni za lepoto, ki jo prinašajo v naše bogoslužje. Na fotografiji pred lurško votlino v Kew, 18. junija 2017 - stojijo spredaj: Zorka Černjak, Afra Trebše, Janika Rutherford, Iva Mandelj, Francka Anžin, Zorka Černjak, Helen Trinnick, Tilka Lenko; zadaj: Viktor Ferfolja, Jože Grilj, Nino Burlovič, Valentin Lenko, Ivan Horvat.

28.11.2015) je vodila Baragovo knjižnico Zora Kirn. **Po smrti Zore sta sprejela knjižničarsko delo** zvesta in dolgoletna izposojevalca knjig iz naše knjižnice, **Ivanka in Franc Tomažič**. Za to njuno pripravljenost smo jima hvaležni.

Pater Ciril je povedal o svoji nameri, da se vrne v domovino in prebral 8. točko Zapisnika 8. redne seje provincialnega definitorija z dne 13. junija 2017: »P. Ciril je definitoriju poslal dopis, v katerem sporoča svojo namero, da se čez dve leti vrača v provinco.« Pater provincial Marjan Čuden je namreč ob letošnjem majskem obisku v Avstraliji naročil to: »Glede na pogoje in dolgotrajnost postopka pridobivanja avstralske vize sem brate prosil, naj morebitno namero o vrnitvi v domovino vodstvu province sporočijo dve leti prej.« In to je pater Ciril upošteval. Tako je lahko že v Zapisniku 9. redne seje provincialnega definitorija 5. septembra 2017 v točki 4 zapisano: »Provincial je predstavil dopis p. Simona Petra, da se daje na razpolago za delo med slovenskimi izseljenci v Avstraliji. Definitorij je po razpravi sprejel sklep, da bo **p. Simon Peter Berlec leta 2019 nastavljen v Avstraliji in tam nadaljeval delo p. Cirila Božiča, ki se takrat vrača v domovino.**«

Pater Simon Peter je sedaj gvardijan samostana in

rektor svetišča na Sveti Gori nad Gorico in je bil letos še posebej močno zaposlen s pripravo mnogih odmevnih slovesnosti ob praznovanju 300. obletnice kronanja Svetogorske Kraljice. Je tudi definitor – član zbora svetovalcev provincialnega ministra patra Marjana Čudna. Doma je z Viča, iz iste fare kot je bil p. Bazilij, zato ga je p. Bazilij leta 1997 povabil v Melbourne na ponovitev nove maše. Starše sta mu zastopala Mimi in Ivan Mejač. Pater Bazilij je umrl 26. julija 1997 in p. Simon Peter je bil najmlajši pater, ko smo iz cerkve pred lurško votlino nesli krsto s p. Bazilijem: p. Valerijan, p. Janez, p. Ciril, p. Tone, p. Metod in p. Simon Peter. Naj zapišemo, da je p. Simon Peter že večkrat prej izrazil svojo željo, da bi deloval v Avstraliji. Tako se sedaj res z veseljem pripravlja za delovanje v deželi in med ljudmi, ki jih je že obiskal in smo ga veseli. Bo tako tudi nekoliko pomladil pastoralno ekipo. Pater Darko in pater Ciril sva prispela v Avstralijo z Brezij od Marije Pomagaj, sedaj je ‚na potezi‘ Svetogorska Kraljica: pater David je prav na današnji dan, ko to pišem (15. novembra), prispel pred štirimi leti v Melbourne z Male Svete Gore – s Kostanjevice v Novi Gorici, sedaj odštevamo dneve do prihoda patra Simona Petra s Svete Gore! Še prej pa bo med nami njegov vikar, p. dr. Mihael S. Vovk, ki smo ga lani povabili, da bo v januarju 2018 med nami praznoval svoj 80. rojstni dan. Prihodnja seja Pastoralnega sveta bo 19. februarja 2018.

Med sveto mašo za pokojne člane in prijatelje društva Planica, 29. oktobra 2017.
Lenti Lenko OAM
 je cerkvene ljudske pesmi spremljal na harmoniki.

Predzadnja nedelja v cerkvenem letu, 19. novembra 2017, je bila na željo papeža Frančiška **svetovni dan ubogih.**

SVETA MAŠA, ki jo bo daroval nadškof dr. Denis Hart ob somaševanju izseljenskih duhovnikov, bo v naši cerkvi v Kew v torek, 5. decembra 2017, ob 10.30 dopoldne. Vabljeni!

ALBURY – WODONGA: V nedeljo, 26. novembra, na praznik Kristusa Kralja, ob sklepu cerkvenega leta, bo ob **6. uri zvečer v cerkvi St. Augustine's v WODONGI** najprej skupna molitev rožnega venca za pokojne ter nato ob 6.30 sveta maša. Priložnost bo tudi za sveto spoved.

OBISK MIKLAVŽA in sklep šolskega leta SLOMŠKOVE ŠOLE bo v dvorani prvo nedeljo v decembru, 3. decembra 2017, po sveti maši.

NADŠKOF dr. Denis J. Hart in izseljenski duhovniki, ki delujemo v nadškofiji Melbourne, bomo somaševali v naši cerkvi v Kew v torek, 5. decembra 2017, ob 10.30 dopoldne. Verniki ste povabljeni k tej sveti maši.

ADVENTNI ČAS: Prva adventna nedelja bo 3. decembra; zadnja – 4. adventna nedelja, bo 24. decembra. Pri sveti maši ob 10. uri dopoldne bomo sklenili BOŽIČNO DEVETDNEVNICO, ki jo bomo pričeli v soboto, 16. decembra.

SPOVEDOVANJE: V KEW je redno spovedovanje vsako nedeljo in petek pred mašo. V adventnem času že uro pred začetkom svete maše.

V GEELONGU bo prilika za zakrament sprave v nedeljo, 10. decembra, po sveti maši;

v ST. ALBANSU pa tisto nedeljo pred mašo od 4.15 popoldne do 4.55; nato bo sveta maša kot običajno ob 5. uri popoldne v cerkvi Sacred Heart.

V nedeljo, 24. decembra zvečer, je že SVETI VEČER. S polnočno slovesno mašo bomo pričeli ob 9. uri zvečer na dvorišču Baragovega doma pred jaslicami v lurški votlini.

BOŽIČ, ponedeljek, 25. decembra: zorna sv. maša bo ob 8. uri zjutraj, glavna praznična sveta maša ob 10. uri dopoldne v cerkvi.

Torek, 26. december: SV. ŠTEFAN in slovenski državni praznik dan samostojnosti in enotnosti. Sveta maša v Kew bo ob 10. uri dopoldne. Ob 6. uri zvečer bo sveta maša v MORWELLU. Pred mašo bo priložnost za sveto spoved.

Zadnji dan leta 2017 je nedelja, praznik Svete

Družine, zavetnice slovenske cerkve v Adelaidi. Sveta maša z zahvalno pesmijo bo v Kew ob 10. uri dopoldne.

Ponedeljek, 1. januar 2018: NOVO LETO, praznik Marije svete Božje Matere, svetovni dan miru. Sveta maša bo ob 10. uri dopoldne.

SVETI KRST: JOHN MICHAEL GJEREK, rojen 13.05.2017, Heidelberg VIC. Mati Xiuyun Li, oče Ivan Gjerek. Botra je Eden Ferligoj. Sv. Ciril in Metod, Kew, 12.11.2017. Čestitke staršem, botri in starim staršem!

Na letošnjem postnem romanju v Ta Pinu, 1.4.2017.

ADVENTNO ROMANJE V TA PINU bomo imeli v soboto, 9. decembra 2017. Ob 9.30 dopoldne se bomo zbrali pred našo kapelico Svete Družine z mozaikom Marije Pomagaj na pročelju; ob 10. uri bo sveta maša v cerkvi na vrhu hriba. Sprejemamo prijave za romarje, ki boste potovali z avtobusom. Odhod avtobusa bo iz Kew ob 8.30 dopoldne. Prav tako sprejemamo prijave tudi za vse, ki bi želeli imeti kosilo v restavraciji v Bacchus Marshu. Hvaležni smo Francu in Tereziji Fekonja, Angelci in Jožetu Veedetz ter Jožetu Kranjcu za njihovo požrtvovalno in vztrajno delo v skrbi za kapelico in vrt okrog nje.

DAN AVSTRALIJE bo ‚odmeval‘ pri nas v nedeljo, 28. januarja 2018.

SLOMŠKOVA ŠOLA: Vpis v novo šolsko leto 2018 bo prvo in tretjo nedeljo v februarju: 4. in 18. februarja, ko se bo začel že pouk.

SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK – Prešernov dan bomo praznovali v cerkvi in v dvorani v nedeljo, 4. februarja 2018.

PEPELNICA – začetek postnega časa bo v sredo, 14. februarja 2018. Prva postna nedelja bo 18. februarja. Veliki petek bo 30. marca, velika noč pa 1. aprila 2018.

ODŠLI SO

IVANKA SMRDELJ roj. RADIVO je umrla 4. oktobra 2017 v Royal Melbourne Hospital, dan pred 63. obletnico njene poroke. Še večer pred smrtjo je po skypu govorila s sinom Albinom in bila vesela, da je bil z ženo Helen in hčerko Anno v njeni domovini Sloveniji. Rojena je bila 28.12.1931 v vasi Trnje pri Pivki, kot smo že sporočili v prejšnji številki Misli (september – oktober 2017, stran 21); oče Franc Radivo, mati Frančiška roj. Štrukelj. V Trstu se je poročila 5.10.1954 z Albinom Smrdeljem, doma iz vasi Palčje. V Avstralijo sta potovala na letalu skupaj s pokojnim Francem Grlom: 8 dni so potovali in prispeli v Avstralijo 6. januarja 1955. Delala je v proizvodnji nad 15 let; nad 44 let so živeli v East Keilor, kjer je še vedno njihov dom. Ivanka in Albin sta bila redno pri naših bogoslužjih v St. Albansu. V bolnišnici je prejela sveto maziljenje. Rožni venec in pogrebna maša sta bila v cerkvi St. Therese's v Essendonu v ponedeljek, 16. oktobra 2017. Pokopana je na pokopališču Keilor. Sožalje možu Albinu, sinu Stojanu (Steve) z ženo Naomi, sinu Albinu z ženo Helen in hčerko Anno, sestri Mariji Bole z družino, bratu Ivanu Radivo v Košani ter ostalim sorodnikom. Sestra Pepca je umrla leta 1975 v Zagorju pri Pivki.

MARIJA VALENČIČ

roj. VALENČIČ je umrla 9. oktobra 2017 v Sunshine Hospital. Rojena je bila 8. marca 1938 v kraju Podgraje kot druga od treh otrok: starejši brat Tone in mlajši brat Franc. Dom je zapustila 17. avgusta 1955 in pobegnila v Italijo.

V kampu v Vidmu – Udine – je srečala Ivana Valenčiča, s katerim se je poročila 12. maja 1956. Po desetih mesecih so ju prestavili v drugi kamp St. Antonia, kjer sta bila dve leti. Tam se je novembra 1957 rodil njun prvi sin Viktor. Leta 1958, 15. julija, so se vsi trije vkrcali na ladjo Roma in prispeli v Port Melbourne 10.08.1958. Prva postaja je bil kamp v Bonegilli, od tam pa so odšli v Geelong, kjer je bil oktobra 1961 rojen sin Ivan. Po preselitvi v Melbourne (East Keilor) leta 1974 je Marija delala za Australian Controls in nato največ let skupaj že z nekaterimi Slovenkami s kluba Jadran za Qantas Catering. Decembra 2000 se je upokojila. Marija in njena družina je bila zelo vključena v življenje pri slovenskem klubu Jadran. Zadnja leta je bila del skupine žena, ki so vsak mesec počistile našo cerkev in vedno je pripravila kakšne dobrote za našo kuhinjo. V času njene kratke bolezni se je prav zavestno pripravljala na odhod in prejela svete zakramente. Izredno lepo z vso ljubeznijo so zanjo doma skrbeli mož Nino, sinova, njuni ženi in vnuki. Mariji Anžič je ob obisku na domu naročila svoje zahvalne besede, ki jih je Marija povedala pri pogrebni maši. Rožni venec in pogrebna sveta maša je bila v sredo, 18. oktobra 2017, v cerkvi St. Peter the Apostle v Keilor East. Ob p. Cirilu sta somaševala tudi domači župnik Fr. Arockia Manoharan Sebastian in p. David Šrumpf. Pokopana je na pokopališču Keilor. Sožalje možu Ivanu (Ninu), sinu Ivanu z ženo Sue, sinu Viktorju z ženo Heti in otroci: Brook z Jess in Tania z Benom in pravnuku Bjornu ter ostalim sorodnikom v Sloveniji in Avstraliji. Vsem tem se je Marija zahvalila in prosila Božjega blagoslova za družino, sorodnike in prijatelje.

SILVANO BUČAJ je umrl 12. oktobra 2017 v Freemasons Hospital v Melbourne. Rojen je bil 12.03.1933 v kraju Zanimgrad v slovenski Istri v

družini 9 otrok. V Avstralijo je prispel leta 1951. Leta 1958 se je poročil z Ano Mejak, doma iz vasi Podgače v hrvaški Istri. S pokojnim Ivanom Horvatom (umrl 19.11.2010 v Kew) sta skupaj delala kot zidarja nad 35 let. Hčerka Sonja mi ga je opisala v lepi slovenščini: »Ni bil za solze, bil je za smeh!« Težko je delal, a je bil po naravi vedno vesel človek. Na svoji parceli 33 akrov v Humevale si je sezidal hišo in tam je gojil krave, ovce, kokoši, zajce. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew v četrtek, 19. oktobra 2017. Pokopan je na pokopališču Yan Yean Cemetery. Sožalje ženi Ani, sinu Robertu in hčerki Sonji z družino ter vsem sorodnikom tukaj v Avstraliji, v Sloveniji in Italiji.

KRISTINA FURLAN roj. SEMENIČ je umrla v domu za starejše Balmoral Grove v Geelongu 14. oktobra 2017. Rojena je bila 12.12.1922 v kraju Manče pri Vipavi kot druga od sedmih otrok, pet bratov in dve sestri. Leta 1949 je pobegnila čez mejo v Trst in se leta 1950 poročila z Alojzjem Furlanom. Leta 1951 sta konec junija na ladji prispela v Melbourne in najprej so ju poslali za dve leti v kamp v Bonegillo. V Geelong sta se preselila leta 1953 in pozidala hišo v Breakwater. V zakonu sta se jima rodila sin Dan in hčerka Julie. Kristina in njena družina je bila vključena v slovensko skupnost v Geelongu, kakor tudi redna pri slovenskih svetih mašah. Od leta 2016 je bila v domu, kjer sva jo obiskala tudi oba slovenska patra in ji prinesla sv. obhajilo in podelila maziljenje. Pogrebno mašo je daroval p. David v četrtek, 19. oktobra, v cerkvi Holy Family v Bell Parku. Pokopana je na pokopališču Easter Cemetery v Geelongu ob možu Alojzu, ki je umrl 09.05.1999. Sožalje sinu Danielu (Danu) in hčerki Juliji (Julie) Sestito z družinama, pa tudi bratu Doretu in sorodnikom v Sloveniji. Drugi štirje bratje so že pokojni vključno z Alojzjem, ki je živel v Geelongu, in prav tako sestra.

KRISTINA VIČIČ roj. MIKLAVEC je umrla v nedeljo, 8. oktobra 2017, v Royal Melbourne Hospital, kjer jo je obiskal p. Ciril. Rojena je bila 02.11.1935 v vasi Bač pri Knežaku kot najmlajša od štirih otrok. V Avstralijo je prispela leta 1954 in se leta 1955 poročila z Jožetom Vičičem iz Velike Bukovice pri Ilirski Bistrici. Poročil ju je p. Bernard Ambrožič v Ascot Vale. Kristina je

rada prihajala v Kew, se pred mašo ustavila v pisarni, pogovorila z Marijo in ji zaupala svoj križ bolezni, ki ga je vdano sprejela. Rožni venec in sveta maša sta bila v naši cerkvi v Kew v petek, 20. oktobra 2017. Pokopana je na pokopališču Keilor v grob pokojnega moža Jožeta, ki je umrl 31.12.2004 (Misli, januar – februar 2005, stran 22). Sožalje hčerkama Jenny McNamara in Margaret Briggs z družinama (4 vnuki in 3 pravnuki), bratu Silvu Miklavcu z družino v Melbournu ter ostalim sorodnikom.

BERNARD BRENČIČ

je umrl v soboto, 21. oktobra 2017, v Austin Hospital v Heidelbergu. Rojen je bil 14.08.1934 v vasi Podlipa pri Vrhniki. V Avstralijo je prispel na božič leta 1957.

Na zabavi v društvu Planica je spoznal Marijo Koser, doma iz župnije sveta Ana v Slovenskih goricah. Oktobra leta 1964 ju je v stari kapeli v Kew poročil p. Odilo. V zakonu sta se jima rodila sin Stan in hčerka Anna. Še do nedavnega je bil redno vsako nedeljo pri sveti maši. Nekaj dni pred smrtjo je v bolnišnici Austin prejel sveto maziljenje in sveto obhajilo. Bernard je bil dolga leta najožji sodelavec misijona v Kew, član pastoralnega sveta in gospodarskega odbora. Ni sobe v Baragovem domu in hostelu, kjer ni njegovih sledov. Ob prenavljanju je naredil za vsako sobo nove omare, police. Z bratom Francem sta znosila na tone desk, ki sta iz njih napravila omare. Ni je kljuke, ki se je ne bi dotaknila Bernardova roka! Njegovo delo je povsod: v Baragovem domu, v cerkvi, na koru, v zakristiji, v dvorani. Ko sva z našim akolitom Chrisom McKeanom že več kot petnajst let nazaj razmišljala, kakšno strokovno ime bi dala Bernardu, sva prišla do poimenovanja ‚Maintenance Supervisor‘. Bernard je bil več kot to, kakor sem povedal pri pogrebni maši: Bil je poštenjak, skromen človek, izvrsten mizar, sposoben ‚Handyman‘, ki je znal narediti in popraviti marsikaj. Bil je

reden in vesten pri cerkvi in prav tako na hribčku Slovenskega društva Melbourne na Elthamu. Rožni venec in pogrebna maša sta bila v naši cerkvi v Kew v torek, 31. oktobra. Pokopan je na pokopališču Keilor v grob pokojne žene Marije (umrla 15.04.2015). Sožalje sinu Stanu z ženo Diane in otrokoma Lukom in Jackom, hčerki Anni z možem Tedom, bratu Francu z družino v Melbourneu ter sorodnikom v Sloveniji: sestri Minki Kogovšek, bratoma Tonetu in Štefanu ter njihovim družinam.

ANTON (NINO) MIKOLIČ je umrl v torek, 24. oktobra 2017, v Box Hill Hospital. Rojen je bil 17.06.1937 v vasi Brezovica pri Gradinu v občini Koper v družini 10 otrok. V Avstralijo (Port Melbourne) je prispel na ladji Aurellia 3. novembra 1957. Tako kot mnoge, so tudi njega najprej poslali v kamp v Bonegillo. Ker je vedel, da če hoče poklicno uspeti, si je takoj zadal nalogo, da se nauči angleščine in se poklicno izobraževal na RMIT. Pozneje je osnoval svoje podjetje in se podal v gradbeništvo, kar sedaj nadaljujeta njegova sinova. Leta 1966 se je poročil z Grkinjo Irene. Njegov drugi dom je bil Klub Istra, kjer je opravljal razna dela; sredi 80-tih let je bil tudi predsednik kluba. Desetka rožnega venca in pogrebna maša sta bila v naši zares polni cerkvi v Kew v ponedeljek, 30. oktobra. Pokopan je na pokopališču Springvale. Sožalje ženi Ireni, sinu Ivanu z ženo Katherine z otrokoma Stephanie in Aliso, sinu Dinu z ženo Diano in otrokoma Lucasom in Zoe ter sestri Palmiri Bonazza v Trstu.

Pater David je dobil še imena naslednjih pokojnih:

JOŽE (PEPI) BEVČAR je bil rojen 18. julija 1929 v Desklah. Leta 1955 se je poročil z Emilijo Slavec iz Dutovelj, naslednje leto sta odšla v Italijo in prišla leta 1957 v Avstralijo. Umrl je v Reservoir 4. julija 2017. Po slovesu v cerkvi je bil upepeljen. Za njim žalujejo žena Emilija ter hčerki Mary in Anna z družinama (dva vnuka in dve vnukinji).

ANNA (ANCA) PEGAN roj. **BOLE**, rojena 14. julija 1922 je umrla 28. septembra 2017 v Geelongu. Pogrebna maša je bila 3. oktobra 2017 v cerkvi sv. Antona v Lara, pokopana pa je bila na pokopališču Rothwell v Little River. Mož

Vinko je že pokojni, zapušča pa sinove Pedra, Franka, Vincenta in hčerko Anito z družinami. (*Geelong Advertiser*, 30. 9. 2017).

EMA BOLE KOSMINA nam je sporočila:

ANA (ANČKA), dekliški priimek BOLE, je bila rojena 14. julija 1922 v župniji Hrenovice. Še pred leti, ko so bile pri hiši mlade sile, so upravljali vso mežnarjino in pri hiši se je reklo »Pri Mežnarjevih«. Farni patron je sv. Martin. Ančka je bila poročena z Vinkom Peganom, ki je umrl 19.04.2002. V zakonu sta imela tri sinove in hčerko. Vsi njeni sorodniki v Sloveniji so že pokojni. Zadnje čase je bila mesec dni v bolnišnici St. John of God v Geelongu. Bila je pri zavesti do zadnjega in je odšla v večnost 28.09.2017. Naj ji bo lahka avstralska zemlja!

Hvala Emi Bole Kosmina.

ANNA JAKOB, roj. 5. novembra 1930, je umrla 27. septembra 2017. Pokopana je bila na pokopališču Altona Memorial Park iz tamkajšnje kapele 6. oktobra 2017.

Naj Gospodar življenja in smrti nakloni večno srečo pokojnim bratom in sestram!
pater Ciril

ZAHVALA

Ob smrti moje žene **MARIJE VALENCIČ** bi se rad zahvalil vsem prijateljem, ki ste jo v času njene boleznih obiskali doma ali v bolnišnici. Obiskov je bila vedno zelo vesela, še posebej pa je bila vesela, da sta jo, ko je bila še doma, obiskala p. Ciril in Marija Anžič. Takrat je Mariji tudi naročila, kaj naj pove v cerkvi ob njenem pogrebu. Zelo je bila vesela in hvaležna, ko ste jo skupaj p. Ciril, p. David in Marija obiskali v bolnišnici dva dneva pred njeno smrtjo.

Hvala vsem za pogrebno mašo, p. Cirilu in Mariji Anžič pa še posebej za besede, ki sta jih izrekla. Hvala vsem, ki ste se prišli posloviti od moje žene Marije, hvala pevskeemu zboru, da ste ji zapeli pri maši in na pokopališču ter gospodinjam, ki ste pripravile kosilo v dvorani kluba Jadran. Vsem iskren Bog povrni!

Mož Nino, sinova Viktor z ženo Heti in Ivan z ženo Sue ter vnuki Brook z Jessico, Tania z Benom in pravnuk Bjorn.

Novice iz kluba Jadran

IZLET V ADELAIDO preko mest Bendigo, Swan Hill, Mildura, Wentworth, Renmark, Barossa Valley, Victor Harbour, Adelaide in nazaj po Western Highway

V soboto, 5. avgusta 2017, smo se iz kluba Jadran odpeljali z avtobusom na dolgo pot proti Adelaidi. Prvo postojanko s postrežbo s kavo in pecivom smo imeli že pred mestom Bendigo. Mesto Bendigo smo si ogledali kar iz avtobusa. Pot smo nadaljevali mimo Swan Hilla do Mildure, kjer smo tudi prenočili. Ogled mesteca in okolice je bil zanimiv. Obiskali smo

tudi rojake in druženje z njimi je bilo nadvse prijetno. Pot nas je vodila mimo raznih plantaž pomaranč, oljk, itd. Te plantaže smo si tudi ogledali. Vodiči so ves proces tudi slikovito razlagali in prikazali. Imeli smo možnost kupiti razne pridelke in izdelke ter drage kamne. Ravnine, razdalje, ogromne plantaže, ravne ceste itd. Vse to nas je kar očaralo, posebno pa tiste, ki so vse to prvič videli in doživeli (gostja iz Slovenije). Na poti v Adelaido smo imeli postajo, ogled in pokušino vin v Barossa Valley. Ogledali smo si slikoviti mesteci Victor

Harbour in Glenelg. Na potovanju smo proslavljali tudi razne obletnice nekaterih potnikov. To so bili zakonca Štolfa in Knafelc. Tudi torta ni manjkala. Pika na ,i' je bil obisk pri slovenskem klubu v Adelaidi, kjer smo bili deležni toplega sprejema, druženja s prijatelji in znanci, spoznali smo nove

Foto levo: Na obisku pri družini Gerden v Milduri.

ljudi in pa nadvse prijazne postrežbe. Po nekaj dnevnem napornem potovanju smo se srečno vrnili. Hvaležni smo našim organizatorjem za njihov trud in potrpežljivost.

V mesecu oktobru proslavljamo v slovenskem klubu ‚Jadran‘ obletnico ustanovitve tega kluba. To je tudi dan, ko se podeli razna priznanja zaslužnim članom kluba. Tokrat sta to bila Mario Smajila in Alojz Humar. Vsak na svoj način sta žrtvovala veliko dela, truda in časa za dobrobit naše skupnosti. Isti dan sta **Elsie in Alojz Humar slavila 50. obletnico poroke (foto desno)**. Iskrene čestitke vsem! Dan je bil polepšan tudi z ubranim petjem našega pevskega zbora ‚Planika‘. Hvala vam! Ansambel ‚Melodija‘ pa je poskrbel za boljše razpoloženje.

Marija Iskra

Razmišljanja Helene Leber

Naša slovenska družina na tem kontinentu se hitro manjša – poslavljamo se...

Na začetku nas je želja po domačem ognjišču združila; vložili smo umske in fizične moči, ustvarjali smo vsak na svojem dvorišču – za nas in iz naše tedanje nuje...

Nismo razmišljali, da bomo nekoč stari, nismo mislili na življenje naših potomcev in na njihove želje...

Naša z ljubeznijo zgrajena središča so odslužila naši nuji in naši otroci pa ne potrebujejo tega, kar smo potrebovali mi...

Spoštovani sorojaki, sedanji oskrbniki naših središč! Zberite se skupaj, povabite naše otroke in naše rojake, ki sedaj prihajajo iz Slovenije, povabite slovenske poslovneže in zberite se na posvet. Poskušajte odgovoriti na vprašanja: Kakšno stanje je danes? in kaj bo z našimi slovenskimi središči. Moj predlog je: Prodajmo vsa naša središča in postavimo skupno središče, ki bo sprejemljivo za nas vse. Postavimo kompetentno vodstvo, ki nas bo združevalo pod slovenskim imenom. Možnosti je več, a nekaj moramo narediti...

Ob rojstvu stopimo na POTNIŠKI VLAK ŽIVLJENJA. Prvi, ki jih tam srečamo, so naši starši. Mislimo, da bomo vedno potovali skupaj, a na kasnejših postajah za večno izstopijo. Pot bomo nadaljevali sami in srečevali nove potnike: člane naše družine, prijatelje, znanke,... Marsikateri bodo ob izstopu pustili prazne sedeže, drugi bodo izstopili tiho in neopazno. Najpomembnejši bo vstop ljubezni našega srca, ki mu velikokrat sledijo otroci – naši potomci...

Potovanje na vlaku življenja je čudovito, polno veselja, fantazije, pričakovanj – pa tudi žalosti in pozdravov ob slovesih. Uspeh tega »vandranja« je odvisen od nas samih – koliko smo pripravljeni vanj položiti razumevanja,

spoštovanja, ljubezni, darovanja in predanosti dobremu, tako v našem mišljenju, kot v našem delovanju. Nihče od nas ne ve, kje bo naša zadnja postaja. Dobra dela v našem življenju nam dajejo občutek, da bodo, ko izpraznimo sedež na vlaku našega življenja, imeli sopotniki na nas lepe spomine.

Želim Vam srečno pot in se Vam zahvaljujem za vašo prijateljsko oporo. Naj Vas Bog blagoslovi in na svidenje, dokler se ne srečamo nad MAVRIČNIM OBLAKOM.

Takšne in podobne misli me obdajajo velikokrat, še posebej ob slovesih mojih dragih – in vse bolj se zavedam trenutka, ko se bom poslovila od vseh vas, dragi sopotniki na vlaku življenja...

Helena Leber, 1. novembra 2017

Zlata obletnica maturantov ekonomske srednje šole Novo mesto 1967 – 2017

V avstralskih zimskih mesecih, v juniju 2017, so se mi v spominu nenadoma začeli oglašati ritmični verzi, ki so bili globoko nekje zakopani dolgih 50 let...

*“Zdajle zvonec zadnjo že zvoni,
še par trenutkov in bomo odšli,
a mi se nismo še oddolžili,
ne vam dijaki ne profesorji....”*

Kako gre dalje, saj to ni vse!? Ostalega besedila se nisem spomnila dobro, zato sem segla po dolgo založeni mapi dragocenih starih spominov iz domovine in jo našla:

*“Dragi profesorji, mi odhajamo
in to slovo nam ni tako lahko,
moramo iti, se oprostiti,,
če je pri komu kaj narobe b'lo.”*

Oh, le kaj bi bilo narobe, saj so mi ostali le lepi spomini, zakoreninjeni globoko v srcu. Spomini so se začeli odvijati kar po tekočem traku. Res je bilo nekaj solz in dvomov v srednje-šolskih letih, toda po toliko letih so tudi takšni spomini postali lepi in dragoceni. Celu polni nostalgije! Ob neuspeh in težjih izkušnjah smo odraščali, se samo-vzgjajali in utrjevali za prihodnost.

Razsvetljeni ljudje modrujejo, da naj bi bili celo hvaležni vsakomur, ki nam je prizadel krivico, ker je to naša nujna šola za življenje. Potrebne lekcije, pa zastonj!

*“V življenju pota se razhajajo,
ki se nekje gotovo zidejo;
se bomo srečali in se pozdravljali,
si vedno toplo stiskali roko.”*

Pa še kako! Raztepli smo se po vseh koncih domovine in celo v tujino, na najbolj oddaljeno celino me je zanesla usodna ljubezen. In kot mi je znano, se moji sošolci ESŠ redno srečujejo vseh zadnjih 50 let. Celu jaz sem se srečanja udeležila vsaj trikrat. In vedno je bilo čutiti iskreno prijateljstvo in veselje ob stisku naših rok ter prisrčnih objemov. Kot da se nismo nikdar razšli, nikogar pozabili.

*“In glejte vrata se odpirajo,
in mi zares, zares odhajamo,
a nam težko, težko je iti,
ker nam pri vas najlepše je bilo...
a nam težko, težko je iti,
in reči z bogom, z bogom v slovo”.*
(Avtor pozabljen!)

Preprosta pesem, ki smo jo amatersko zapeli na hodniku pred zbornico, je ganila in privabila ven vse popularne in manj popularne predavatelje, da smo se lahko od njih prav poslovili kot se spodobi. Uniformno oblečeni, (razen dveh zvezd, ki jima predpisani kalup ni bil po meri pravi), smo ponosni odkorakali v povorki po mestu, kjer smo slavno odpeli *Gaudeamus igitur* ob Robbovem vodnjaku in nadaljevali s pohodom po mestu z nekoliko revolucionarnimi transparenti, kot je "Dajte dotacijo, da podpremo rotacijo!" Ali smo klicali k spremembi tedanjega političnega režima? Le kdo se je to domislil? Nekoliko nevarne želje za tiste čase!

Vso slovesnost smo na večer zaključili z zadnjo večerjo v gostilni na Veselici nad Metliko.

Posebno dobro se spominjam ganljivega poslavljanja od sošolk in sošolcev. Ali sem slutila, da me bo življenjski val odnesel na konec sveta, na čeri avstralske obale, pa še dlje, v avstralsko puščavo...? Vsa v solzah sem najbolj prepričljivo zatrjevala: "Čez 50 let se bomo zopet srečali, prav tukaj na Veselici! Sigurno bom prišla!"

"Joj, prav sedaj mineva 50 let!", mi je trkalo v glavi. Ali so moji sošolci že praznovali kar brez mene? Kaj pa moja obljuba, da bom sigurno z njimi, kar dela dolg?

Potrudila sem se in našla naslov dveh zelo aktivnih sošolk, dveh Jožic...Njun odgovor me je razveselil. "Samo povej, kdaj lahko prideš, in se bomo prilagodili tebi!"

V račun sem morala vzeti obiske iz Slovenije v juliju, pa možev rojstni dan v avgustu in vnukinje v septembru tudi ter brž določila primeren datum. Dogovorjeno, prihajam!

"Veselice žal ni več, maturantje ESS 1967 pa smo vsi preživeli!", so mi sporočili.

Upajmo, da bi vsaj vsi prišli!

Bila sem prav počaščena, da sta me v Trebnjem, na poti v Novo mesto, pobrala Janez in Brane, saj bi se zaradi toliko novih cest in križišč ne znašla več. Pa tudi moja Milena Z. je bila z njima, da smo se lahko malo bolj osebno pogovorili o zamujenem času... Janeza je prej skrbelo, da se ne bomo več prepoznali, celo

svoj avto mi je natančno opisal za vsak slučaj, pa ni bilo treba.

"Na Loki", ob romantično leni zeleni Krki, je bila odlična izbira. Koliko sentimentalnih spominov izpred 50 let nam je pričaral ta skrivnostni delček Novega mesta. Od romantičnih sprehajališč, do šolskih igrišč, pa celo nekoč tekaška steza na drugem bregu, kjer sem v teku na dolge proge doživela fenomen "duše brez telesa", ...ko ne čutiš več nog, ne telesa, poganja te le še nevidna energija. Biti druga na srednješolskem majskem krosu ni bilo kar tako! Oh, koliko spominov!

Veseli vzkliki, objemi, prešerni smeh in kmalu je bila zbrana vsa posadka. Nihče ni zamujal. Hitro smo ugotovili, da se še nismo pozabili, niti ne postarali preveč v 50 letih. Vsi dobro ohranjeni v duši in na telesu, omladni in še polni življenjskega duha. Kot da se nismo nikoli razšli, še vedno povezani z neko trdno bratovsko/sestrsko vezjo, razumevanjem in spoštovanjem, ki ga ne obledi čas. Prešteli smo se in bili žalostni za vse, ki se niso mogli ali hoteli udeležiti srečanja. Škoda, za njimi je ostalo prazno mesto s tihim vprašanjem "Zakaj te ni? Pogrešan si!"

Obujali smo spomine, ki še vedno živijo med nami, obrali hudobne profesorje, se spomnili prijaznih, ki jih več ni, zbijali šale... Ludvik je naju z Mileno Z. končno posladkal s sladoledom, ki nama ga je dolgoval 50 let. Ponosna babica Zalka se je pohvalila s tremi kuštravimi glavicami Krevskov, kar je veselje. Večna zvezda Milena B. pa še vedno sije kot nekoč... Lepo, veselo in nepozabno je bilo! Toda tokrat nič več obljub, da se bom še kdaj vrnila, le ena obljuba umetnici Jožici, ki me je lepo obdarila, da bom nekaj napisala za spomin, kljub moji delni slepoti...

Pozdravljeni, zlati maturantje ESS 1967!
Ostanite zlati, zdravi in omladni. ~ Osti Jarej ~!

Jožica Marn Gerden, Mildura VIC

Slovenian Mission Sydney

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au

ANGELI, NAŠI SPREMLJEVALCI

Ob koncu septembra praznujemo god svetih nadangelov Mihaela, Gabrijela in Rafaela, naših velikih zavetnikov in zavetnika naše cerkve in občestva v Sydneyu. Kmalu za njimi praznujemo god angelov varuhov. "Sveti angel, varuh moj..." je še danes priljubljena molitev in za naše najmlajše vez z Bogom in večkrat s slovensko besedo, marsikomu ostane najdražji spomin še dolgo potem. Angeli sedaj v decembru spremljajo Miklavža ter danes in naprej nas vse. Morda se kdaj premalo spomnimo nanje, ko smo prerastli prve hlače. (?) Toda ni še prepozno. Obudimo v mislih in molitvah spomin nanje, na našega velikega zavetnika Rafaela, nadangela Mihaela, ki nas brani v boju z zlim, na Gabrijela, ki ga bomo kmalu spet srečali, ko oznani Janezovo in Jezusovo rojstvo.

Poglejmo, kako razmišlja o teh velikih Božjih poslancih papež Francišek v svoji homiliji, 29. septembra 2017: »Mi in angeli imamo isto poklicanost: skupaj sodelujemo v Božjem načrtu zveličanja. Smo ‚bratje‘ po poklicanosti. Oni so pred Gospodom, da mu služijo, ga slavijo in tudi zrejo slavo Gospodovega obličja. Angeli so veliki kontemplativci, kontemplirajo Gospoda. Služijo mu in ga motrijo. A Gospod jih prav tako pošilja, naj nas spremljajo na poti življenja.«

Mihael – z nami v boju. Mihael je tisti, ki se bojuje proti hudiču, z velikim zmajem, s starodavno kačo, ki nadleguje naše življenje in zapeljuje vso zemljo, kakor je zapeljal našo mater Evo s prepričljivimi trditvami: »Daj, jej ta

sadež! Dober je, spoznala boš mnogo stvari.» In začne kot kača zapeljevati, zapeljevati ... In potem, ko pademo, nas obtožuje pred Bogom: «Grešnik je, moj je!» Ta «Moj je» je ravno hudičeva beseda. Premaga nas z zapeljevanjem in potem nas obtožuje pred Bogom: «Moj je. Tega bom vzela s sabo.» Mihael pa se z njim bojuje. Gospod ga prosi, naj se bojuje. Za nas, ki smo v tem našem življenju na poti proti nebesom, nam Mihael pomaga, da se bojujemo, da se ne pustimo zapeljati.«

Gabrijel – prinašalec dobrih novic. To je obramba, ki jo Mihael opravlja za Cerkev in za vsakega med nami. Njegova vloga je drugačna od Gabrijelove. Gabrijel je tisti, ki prinaša dobre novice, kakor jih je prinesel Mariji, Zahariji, Jožefu – prinaša novice o zveličanju. Tudi Gabrijel je z nami. Pomaga nam na poti, ko pozabimo na Božji evangelij, da je namreč Jezus prišel, da bi nas rešil.

Rafael – z nami na poti. Tretji nadangel, ki se ga spominjamo na današnji praznik, je Rafael, tisti, ki hodi z nami in ki nam pomaga pri hoji. Prošiti ga moramo, naj nas varuje pred zapeljevanjem, da ne bi storili napačnega koraka.

Naši spremljevalci na poti. To so torej naši spremljevalci pri služenju Bogu, spremljevalci v našem življenju. Papež nas vabi, naj k njim molimo na preprost način: »*Mihael, pomagaj nam v boju. Vsak med nami ve, kaj je boj njegovega življenja. Vsak med nami pozna osnovno bitko, tisto, ki spravlja v nevarnost naše zveličanje. Gabrijel, prinesi nam novice, prinesi nam dobro novico zveličanja, da je Jezus z nami, da nas je Jezus rešil. In daj nam upanje. Rafael, primi nas za roko in nam pomagaj na poti, da ne bi stopili na napačno pot, da se ne bi ustavili, da bi vedno hodili s tvojo pomočjo.*«

MED NAMI JE BILO...

Prva točka tukaj je nadaljevanje mojega srečanja z Abrahamom. Voščila so še prihajala, zadnja vizitka, ki so mi jo poslali moji domači, je prišla prav v ponedeljek pred vsemi svetimi, potovala po letalski pošti šest tednov. Abraham pa tudi goduje v koledarju ravno 9. oktobra.

Imeli smo tudi dva obiska iz Slovenije:

Družino Sušnik iz Ljubljane ter Primoža in Vanjo Škufca iz Zasipa pri Bledu. Tomaž Sušnik, ki je tukaj preživel svoja otroška leta, je sedaj po skoraj tridesetih letih pripeljal že svojo družino: ženo Mojco in otroke Ambroža (14), Matevža (12), Nežo (10) in Anžeta (8). Pripotovali so z Zlate Obale, si ogledali naš Sydney in Blue Mountains in še nekatere točke, obiskali stare znance, štiri dni preživeli v Melbournu, z g. Alfredom Brežnikom smo šli do Operne hiše in na Sydneyski stolp. Otroci so zapeli pri dveh naših nedeljskih svetih mašah, Ambrož in Anže sta ministrirala, mami Mojca je zaigrala na orgle, skupaj smo tudi pripravili večerno sv. mašo na praznik vseh svetih. Naši ljudje so bili prav ganjeni, saj sedaj zelo pogrešamo naše mlade in še nekatere mlade po srcu; sprednje klopi kar samevajo. Hvala Sušnikom za

Družina Sušnik s patrom Darkom.

lepe dni in Vam, rojakom, ki ste tudi zelo lepo poskrbeli zanje! Le naše orgle so spet nagajale kot za stavo, spet sem moral poklicati mojstra in sem mu hkrati dal vedeti, da bomo morali misliti na nov instrument. Ponudbe že iščemo. Po odhodu Sušnikovih sta se za prvi konec tedna v novembru oglasila še Primož in Vanja Škufca, ogledala sta si Sydney in šla z vlakom na Blue Mountains, le z vremenom nista imela sreče. Kljub temu smo se veseli srečali, se veliko pogovarjali in si obljubili, da se srečamo doma na sončni strani Alp in Karavank.

NA PRAZNIK VSEH SVETIH in DAN SPOMINA VERNIH RAJNIH smo se zbrali v lepem številu k rožnemu vencu in sv. mašam v naši cerkvi. V nedeljo, ko smo obhajali mašo in počastili rajne na naših pokopališčih v Rookwoodu, nas je bilo tokrat manj kot prejšnja leta. Zunaj je pošteno deževalo in marsikdo se ni odpravil k maši in na Božjo njivo. Toda na veselje vseh je dež ponehal že zjutraj, ko smo najprej blagoslovili grobove na starem slovenskem pokopališču. Ob koncu maše je deževalo in sem že oznanil, da ne gremo na novo pokopališče, pa je čez nekaj minut skoraj prenehalo deževati in naši ljudje so bili vztrajni, polnoštevilno so se zbrali tudi na novem pokopališču in sem lahko blagoslovil rajnke še tam. Čestitam za Vašo vztrajnost in hvala Vam, rojaki, da spodbujate!

V oktobru nas je tudi obiskal novinar Matjaž Rušt, v novembru pa novinar Dejan Valentinčič, ki sta se tudi srečala z nami, rojaki, posnela pogovore, srečali smo se pri nedeljskih sv.

mašah in potem v dvorani, na Slovenskem društvu, Klubu Triglav in drugod, le časa je bilo res malo za oba in tudi za nas, zato moramo že zdaj opozoriti, naj vodje projekta, novinarji, raziskovalci načrtujejo obiske dovolj zgodaj. Le tako bomo našli dovolj časa za pogovor.

Pri sveti maši v mavzoleju v Rookwoodu.

SYDNEY - MERRYLANDS – SV. RAFAEL 3.12.: 1. ADVENTNA NEDELJA in MIKLAVŽ:

Pri sv. maši ob začetku novega cerkvenega leta se bomo zahvalili Bogu za letošnje šolsko in katehetsko leto. Še posebej vabimo otroke, ki ste letos prejeli zakramente krsta, obhajila ali birme v avstralskih župnijah, in njihove starše, botre, stare starše, da pridemo skupaj, se predstavimo našemu občestvu pri Sv. Rafaelu in priporočimo v molitev. Po sv. maši se zberemo v dvorani, kjer nas bo po dobrem letu spet obiskal naš prijatelj Miklavž.

7.12.: ČETRTEK – SREČANJE MOLITVENE SKUPINE, BOLNIKOV IN UPOKOJENCEV ob 10.00 dopoldne. Srečanje začnemo z molitvijo rožnega venca, imeli boste priložnost za sv. spoved. Ob 10.30 bo sv. maša. Po sv. maši in blagoslovu z Najsvetejšim boste lahko prejeli zakrament bolniškega maziljenja tisti, ki boste želeli. Nato se srečamo v dvorani. Prosim, če prinesete kakšen krožnik za skupno mizo (BYO) in kakšno dobro kapljico in si podelimo dobrote med seboj.

8.12. PRAZNIK MARIJE BREZMADEŽNE:

Sv. maši bosta ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer. Eno uro pred večerno mašo molimo pred Najsvetejšim in tako vsak petek.

BOŽIČNA DEVETDNEVNICA bo vsak dan pri sv. mašah od sobote, 16., do nedelje, 24.12. Vabljeni v čim večjem številu, da bomo lahko zapeli speve in se pripravili na božične praznike.

24.12.: 4. ADVENTNA NEDELJA in SV. VEČER: Sv. maša je kot običajno ob 9.30 in sklep božične devetdnevnice. Ob 11.00 dopoldne in ob 6.30 zvečer pa sta sv. maši za melkitske vernike župnije sv. Elija.

25.12.: BOŽIČ – GOSPODOVO ROJSTVO: Opolnoči bo SLOVESNA SVETA MAŠA POLNOČNICA. Pred sv. mašo bo še priložnost za spoved, še bolje, če poskrbimo nekaj dni prej. Pred sv. mašo bomo blagoslovili jaslice. Pel bo mešani zbor. - Druga sv. maša bo ob 9.30 dopoldne kot običajno in tretja ob 11.00 dopoldne za melkitske katoličane.

26.12.: SV. ŠTEFAN – ŠTEFANOVANJE:

Praznična sv. maša bo ob 9.30 dopoldne. Po sv. maši v dvorani proslava dneva samostojnosti, skupno kosilo in zabava z glasbo in plesom – igral bo duo Alpski odmevi. Vodja Štefan Šernek ml., priznani harmonikar, praznuje sedaj decembra svoj

Marija Zaja in njeni hčerki so postregle v dvorani po sveti maši na zahvalno nedeljo. Dejan Valentinčič iz Slovenije je bil med nami v Merrylandsu, 12.11.2017.

60. rojstni dan, starša Štefan in Ana Šernek pa sta februarja letos praznovala 60-letnico poroke – biserno poroko. – Priporočamo se za kakšne dobitke za srečolov ob koncu srečanja. Melkitski katoličani bodo obhajali sv. mašo na praznik ob 10.30 (za nami), parkirišče za cerkvijo in okrog nje pa je rezervirano za nas, ker imamo štefanovanje in kosilo in naši sosedge so o tem obveščeni.

31.12.: SVETA DRUŽINA – SILVESTROVO: Sv. maša je kot običajno ob 9.30 dopoldne. Ob koncu sv. maše bomo zapeli zahvalno pesem za leto Gospodovo 2017.

1.1.2018: PONEDELJEK, NOVO LETO: BOŽJA MATI MARIJA in SVETOVNI DAN MIRU. Sv. maša bo ob 9.30 dopoldne. Popoldne pa je sv. maša v Wollongongu ob 5.00 popoldne.

V LETU GOSPODOVEM 2018: 7.1.: Prvo nedeljo v januarju praznujemo praznik Gospodovega razglasenja, Jezusov krst pa naslednji dan, v ponedeljek, 8.1. **Naslednjo nedeljo, 14.1., mineva 45 let od blagoslova naše cerkve sv. Rafaela (1973). Obletnice bomo praznovali v oktobru, točneje 14. oktobra, ko bosta med nami ljubljanski nadškof in metropolit msgr. Stanislav Zore OFM in provincial p. Marjan Čuden OFM.** Že sedaj si označimo datume, da bomo v redu načrtovali srečanje in praznovanje. V Melbournu – Kew praznuje cerkev sv. Cirila in Metoda svoj zlati jubilej, blagoslovil jo je koprski škof dr. Janez Jenko 20.10.1968. Cerkev sv. Družine v Adelaidi in cerkev vseh svetih v Wollongongu pa praznujeta 35-letnico blagoslova. Cerkev sv. Družine je blagoslovil nadškof dr. Alojzij Šuštar ob svojem obisku 13.2.1983, cerkev vseh svetih pa škof msgr. William Murray 27.11.1983.

V Canberri pa je cerkev sv. Petra in Pavla, kjer obhajamo slovenske sv. maše, bila posvečena pred točno 40 leti, 27.11.1977. Obletnice smo se spomnili pri novemberski sv. maši.

V LETU 2018 praznuje tudi svoj **zlatomašni jubilej p. LAVRENCIJ ANŽEL** v Kamniku. Med nami je deloval od leta 1975 do 1979.

WOLLONGONG – FIGTREE CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maše so vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne,

v zimskem času ob 4.00 popoldne.

V DECEMBRU sta dve sv. maši: **v nedeljo, 10.12., redna sv. maša ob 5.00 popoldne in božična v nedeljo, 24.12., ob 8.00 zvečer zgodnja božična polnočnica.**

V JANUARJU: na novo leto, 1.1.2018 (ponedeljek), v nedeljo, 7.1. (Gospodovo razglasenje), in naslednjo nedeljo, 14.1. (2. nedelja med letom), vedno ob 5.00 popoldne. V februarju in marcu 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne. Sv. maša bo tudi na cvetno nedeljo, 25.3., ob 5.00 popoldne, na veliko noč, 1.4., pa ob 12.00 (opoldne).

CANBERRA – GARRAN – SV. PETER IN PAVEL

Sv. maše so vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer, od maja do septembra pa ob 5.00 popoldne.

V DECEMBRU sta dve sv. maši: redna v nedeljo, 17.12., in potem božična v ponedeljek, 25.12., obe ob 6.00 zvečer. - Potrudimo se za udeležbo in sodelovanje. V novem letu so sv. maše: v nedeljo, 21.1., v nedeljo 18.2. (1. postna nedelja), in v nedeljo, 18.3. (5. postna nedelja), vedno ob 6.00 zvečer. V aprilu pa na veliko noč, 1. aprila, prav tako ob 6.00 zvečer.

NEWCASTLE – HAMILTON – KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. mašo bomo obhajali v nedeljo, 28. januarja 2018, ob 6.00 zvečer.

Naslednja sv. maša v Newcastlu – velikonočna – pa bo v nedeljo, 15. aprila 2018, prav tako ob 6.00 zvečer.

ZLATA OBALA IN PLANINKA, QLD

SV. MAŠA NA PLANINKI bo predvidoma spet v božičnem času; o datumu boste obveščeni.

NAŠI POKOJNI

ANTONIJA MRŠNIK je umrla 23.8.2017 v Canberri. Rojena je bila v Hrušici na Primorskem 12.6.1928. Dokler je mogla, je prihajala tudi k našim slovenskim sv. mašam. Zapušča hčerke in vnuke: Mirando, Majdo, Vlasto, Marjanco, Adama, Natalijo, Olivio, Abrahama, Monico, Sarah, Carmela, Sio in Jamesa, v Greystanesu pa sestrično Angelo Torjan. Pogrebno sv. mašo so obhajali v župnijski cerkvi sv. Janeza Evangelista v Kippaxu, ACT, 29.8.2017. Pokopana je na pokopališču Gungahlin – Mitchell.

Hvala Francu in Štefki Hudina ter Angeli Torjan za sporočila; Angela je tudi darovala za sv. maši za pokojno za 7. in 30. dan.

FRANE FIRM je umrl 13.9.2017 v domu ostarelih v Kengsingtonu, NSW. Rojen je bil v Hrušici na Primorskem 8.4.1934. Bil je samski, v Sydneyu zapušča svojo sestro. Pogrebno sv. mašo so obhajali v kapeli na pokopališču Botany Cemetery 20.9.2017, nato je bil pokojnik upepeljen. Pokopan bo v domači Hrušici v Sloveniji. – *Hvala Lidiji Dubrovič za sporočilo.*

MARTIN KRAJNC je umrl 6.10.2017 zjutraj v SVIAA Nursing Home v Bossley Parku, NSW. Doma je bil iz zaselka Prerod pri Ptujju, kjer se je rodil 9.10.1930 očetu Francu in mami Geri v kmečki družini. V družini je bilo pet bratov in ena sestra, vsi so že pokojni. Martin je bil po poklicu avtoklepar in mehanik. Leta 1953 sta se v Mariboru poročila z Josipo Notesberg, ki je doma iz Medžimurja. Martin je najprej delal v Mariboru, nato v Nemčiji, pa v Gradcu v Avstriji in potem v Avstraliji. V Sydneyu je dejavno sodeloval na Slovenskem društvu. Zadnja leta sta oba z ženo živela v domu počitka in mesečno prejemale sveto obhajilo, včasih tudi sveto maziljenje. Žena Josipa je pred kratkim praznovala 90. rojstni dan. Martin je bil vedno vesel, živahen, nasmejan je sprejel obiskovalce, le včasih je potožil: "Kako rad bi šel domov!" Zapušča ženo Josipo, sina Mirana in njegovo družino, hčer Zdenko z možem Stephenom, vnukinje Tanyo, Lidijo, Danico in Sašo, pravnuke Isabello, Talio, Alexandra, Mio

in Luca. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu v petek, 13.10.2017. Pokojnemu sta spregovorila v slovo vnukinja Lidija in predsednik Slovenskega društva Štefan Šernek. Martin počiva na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

ALEKSANDRA MARIJA – SAŠA LAJOVIC, rojena HREŠČAK

je umrla v torek, 3. oktobra 2017 zvečer, na svojem domu v Mortlake, NSW. Rojena je bila 9.3.1931 v Trstu, otroška leta pa je preživljala v Trnovem pri Ilirski Bistrici, kjer je obiskovala šolo pri sestrah notredamkah.

Leta 1950 sta se poročila z Dušanom Lajovicem in prišla v Avstralijo. Družina je bila od vsega začetka povezana z nami, patri, in slovenskimi rojaki. Saša in Dušan sta dejavno pomagala pri naših slovenskih organizacijah in posameznikom, pri gradnji slovenske cerkve sv. Rafaela, bila sta velika dobrotnika in sta poskrbela že za prve naše patre, ki so prišli med slovenske rojake, in vse do danes, in nudila gostoljubje. Saša je petindvajset let vsak teden prihajala v naš Merrylands, urejala nabirke, račune in bančne posle. Ko ni mogla več prihajati k nam in je preložila to delo na mlajša ramena, se je še vedno živo zanimala, kaj je novega v naši skupnosti. Še vedno smo jo obiskovali, včasih sami, včasih sobratje frančiškani, ki so nas obiskali, ali drugi prijatelji. Ko ni mogla več voziti avta, se je udeleževala bogoslužja v krajevni župniji sv. Patrika, zadnja leta pa sem ji p. Darko vsak mesec prinašal sveto obhajilo in ji v boleznih podelil sveto maziljenje. Zadnjič je bila v Merrylandsu decembra lani, ko smo se zbrali k sv. maši in pogostitvi bolnih in starejših in je bila prav vesela, da smo se srečali. Saša zapušča moža Dušana, sina Dimitrija z ženo Susan, hčerko Alenko, vnuka Alexandra z ženo Clare, vnuka

Benjamina z ženo Sanushko, vnuke Annabelle, Patricka, Jamesa in Alexandro in pravnuka Nikhila in Miro. K pogrebni sv. maši, ki jo je vodil p. Ciril A. Božič OFM OAM EV iz Melbourne v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu v soboto, 14.10.2017, se je zbralo veliko naših rojakov in njenih prijateljev. Somaševala sva p. David in p. Darko. Saša počiva na starem slovenskem pokopališču v Rookwoodu, kjer tudi počivajo njeni in Dušanovi starši.

EMILIJA – MILKA OBID, rojena FERNETIČ je umrla 10.10.2017 zjutraj v bolnišnici v Blacktownu, NSW. Rojena je bila v Senožečah 23.9.1930. Zapušča moža Franca, hčer Rozo z možem Michaelom, sina Franka, vnuke Adama, Davida, Danielle, Bena in Jake-a, pravnukinji Samantha in Annabelle, brata Franca in njegovo družino v Avstraliji, v Sloveniji pa sestro Marijo in brata Naceta in njuni družini. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v torek, 17.10.2017, v naši cerkvi sv. Rafaela v Merylandsu. Pokopana je na pokopališču Pinegrove.

ANTON KOMEL je umrl 12.10.2017 v bolnišnici v Wollongongu. Luč sveta je zagledal 27.3.1934 v Šempasu. Poročen je bil z Marijo Škvarč, ki je doma iz Skopic na Dolenjskem v župniji Cerklje ob Krki. Družina je živela v Wollongongu, kjer je Anton delal v železarni do upokojitve. Zadnja leta je živel v domu počitka. V bolezni je prejel zakramente. Anton zapušča ženo Marijo, sina Bruna z ženo Karen, hčer Sonjo z možem Martinom, vnuke Rachel, Amy, Candice, Scotta in Daniela ter pravnuke Cooperja, Diesel, Jaggerja in Harriette, v Sloveniji pa sestre Zoro, Pepco, Silvestro in Vido in njihove družine. K pogrebni sv. maši smo se zbrali v petek, 20.10.2017 dopoldne, v kapeli pogrebnega zavoda Hansen & Cole Funerals v Kembla Grange in ga nato pospremili na Božjo njivo Lakeside – Kanahooka.

LOJZE BRODNIK je umrl 13.10.2017 zjutraj v bolnišnici Coledale. Rodil se je 2.2.1933 v Franciji, kjer je bil oče rudar. V družini je bilo 7 otrok, 6 bratov in ena sestra. Dva brata sta umrla še majhna. Oče se je v rudniku v Franciji smrtno ponesrečil. Brodnikovi so se leta 1953 preselili v Avstralijo. Tudi Lojze

je bil rudar. Z ženo Barbaro – Barico, rojeno Rajk, sta se poročila v Wollongongu. Družina je dejavno sodelovala pri naših bogoslužjih in drugih prireditvah v Wollongongu, Barica že dolga leta vodi naš tamkajšnji cerkveni pevski zbor, prav tako so Barica in otroci nastopali na naših slovenskih – mladinskih koncertih. Lojze je bil tih in skromen, ni silil v ospredje, bil pa je družaben, šegav, z nasmehom je sprejel vsakogar, mu prisluhnil in se pogovarjal, tudi po naših Božjih službah v cerkvi vseh svetih, ko smo se po maši srečali v dvorani. V bolezni je bil potrpežljiv in vdan v Božjo voljo, prejel je zakramente Cerkve. Lojze zapušča ženo Barico, sina Tony-ja z ženo Karen, hčer Mojco – Mario Barič z možem Tonyjem, hčer Bridget z možem Michaelom, sina Lojzeta z ženo Michelle, vnuke Jamesa, Eliso, Lauro, Briano, Emmo, Kierana in Mackenzie, svakinjo Hermino, nečake Johna, Daniela, Patricka in še dve nečakinji in dva nečaka, ter svaka Francija in Ivanko in družini v Avstraliji. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi vseh svetih v Figtreeju – Wollongongu v petek, 20.10.2017 popoldne, cerkev in dvorana sta bila polni do zadnjega kotička. Pred sv. mašo smo zmolili rožni venec, v homiliji pa razmišljali o zgledu našega življenja po Jezusovih blagrih. Barica se je ganljivo poslovila od svojega moža, sama je sestavila nagovor možu v slovo in vodila petje, pela sta združena naš cerkveni pevski zbor in pevski zbor iz župnije Corrimal. Lojze počiva na pokopališču Lakeside – Kanahooka. **ANDREJ BARIČ** je umrl v petek, 3.11.2017 zjutraj, v Georges Hall Nursing Home. Luč sveta je zagledal v vasi Zavrhek v župniji Vreme pri Divači 14.11.1931. V družini je bilo 9 otrok. Leta 1956 sta se poročila s Stanislavo Stavanja v Italiji in naslednje leto sta pripotovala v Avstralijo. Andrej je bil po poklicu pleskar. Bil je dejaven član Kluba Triglav v St. John's Parku, delaven in mož humorja. Zapušča ženo Stano, hčer Tanyo, sina Tonya z ženo Mojco – Mario (r. Brodnik), vnuke Alexandra, Eliso, Briano, sestro Marto z možem Izidorjem in družino v Avstraliji in brata Zmaga in njegovo družino v Sloveniji. V sredo, 8.11.2017, smo se zbrali k molitvam

in bogoslužju Božje besede v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. V slovo so pokojnemu spregovorili njegovi vnuki in predsednik Kluba Triglav Mounties Peter Krope. Andrej počiva na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

JOŽE MIKLAVČIČ je umrl v Holy Spirit Nursing Home v Croydonu, NSW, v torek, 31.10.2017. Rojen je bil 25.3.1922 v Planini pri Rakeku. Po poklicu je bil delavec, poročen je bil z Marijo, rojeno Vadnjal, ki je bila doma iz Zagorja pri Pivki. Žena Marija je umrla leta 2013. Jože zapušča sina Johna, sina Stanislava in hčer Julie Ann z možem Love-om, šest vnukov, brata Franeta in njegovo družino v Avstraliji in sestro Mici in njeno družino v Sloveniji. Pogreb na slovenskem katoliškem pokopališču sv. Rafaela v ponedeljek, 6.11.2017, je vodil župnik Fr. Peter Krigovsky iz Croydona.
Hvala sinu Johnu za sporočilo.

pater Darko

V HVALEŽEN SPOMIN ROJAKOMA V WOLLONGONGU

V petek, 20. oktobra 2017, sem se udeležila dveh pogrebov slovenskih rojakov v Wollongongu. Že ob sedmih zjutraj sva z gospodom patrom Darkom krenila na pot. Pater mi je dokazal, da je zelo dober šofer in zelo prijeten sogovornik. Metka in Lojze Hren sta prišla pome v Figtree, kjer sem si ponovno z velikim veseljem ogledala cerkvico in se Bogu zahvalila za srečno vožnjo. Ob desetih dopoldne smo se udeležili pogreba gospoda Antona Komela iz Šempasa, ki je dočakal 83 let in je svojo družico Marijo zapustil le nekaj tednov pred 60. obletnico poroke. Pater Darko je daroval pogrebno sv. mašo v kapeli pogrebnega zavoda Hansen & Cole Funerals v Kembla Grange. Popoldne pa je pater Darko daroval sveto mašo za pokojnega Lojzeta Brodnika, ki je soprog Barice, voditeljice cerkvenega pevskega zbora v slovenski cerkvi vseh svetnikov v Figtreeju. Gospod Lojze je bil rojen na svečnico, 2. februarja 1933 in ga je Bog sprejel v svoje naročje 13. oktobra 2017. Prišli smo se posloviti od dobrega atija. To, kar

me je zelo presenetilo, je, da je gospa Barica s svojo močno vero bila tako korajžna, da je vodila svoje pevce in tudi sama pela možu v slovo. Pa ne samo to, pripravila je tudi obširen govor o tem, kako sta se z Lojzetom mlada spoznala, se poročila in imela štiri otroke. (...) Upam, da bo gospa Barica vsaj del govora objavila v naših Mislih ali kako drugače. Iz cerkve smo odšli na Lakeside – Kanahooka Memorial Cemetery. Po pogrebu smo se s pokopališča vrnili v dvorano Kluba Planica, kjer smo imeli skupno večerjo.

*Those we love, don't go away,
they walk beside us every day.
Unseen, unhurt, but always near,
still loved, missed and very dear.*

Vsem sorodnikov obeh pokojnikov izrekam iskreno sožalje in obljubljam svojo molitev.

Danica Petrič

V HVALEŽEN SPOMIN NA POKOJNO GOSPO SAŠO LAJOVIC

Pri spominih na pokojno gospo Sašo Lajovic bi rada dodala še naslednje:

Ko sva se z mojim zaročencem Jožetom Petričem pripravljala na poroko, je bila gospa Saša med prvimi, ki je zvedela za datum 18. maja 1974. Takoj je med takratnimi odborniki Slovenskega društva Sydney zbirala denar ter nama šla kupit poročno darilo. Izbrala je lepo mizo in šest stolov, ki so še vedno v naši družinski hiši v Greystanesu. Tudi za to darilo, draga gospa Saša, sem Vam še danes hvaležna!

Danica Petrič

OČETOVA LJUBEZEN

Z Jožetom in Ano smo se vozili v Wollongong na pogreb prijatelja. Pogovor v avtu je nanesele tudi na to, kako smo kot mladi ljudje, ker je bilo pač moderno, kadili cigarete.

“Ja, ja, zdaj že ne kadim več kot trideset let,” je rekel Jože.

“Ali vam je bilo težko opustiti to razvado?” sem ga vprašala.

“Takole je bilo: Moj dvanajstletni sin je neko popoldne prišel iz šole in mi rekel: ‘Ati, zakaj kadiš?’ Ali veš, da boš živel deset ali celo

petnajst let manj, ker se zastrupljaš?’ – ‘Ah, saj je vseeno,’ sem mu odgovoril. Sin Marko je nekaj časa stal in me gledal, potem pa je rekel: ‘Ne, ni vseeno, ker ta smrad in dim od tvojih cigarete jaz vdihujem ter se tudi zastrupljam.’ Ko mi je otrok to rekel, sem ostal brez besede. Tisti trenutek pa sem sklenil tole: Danes do večera še kadim, jutri pa cigarete več ne

HASA NSW

Piše Martha Magajna

V ponedeljek, 13. novembra 2017, smo dobili zelo pomemben obisk v našem arhivu HASA NSW. Obiskali sta nas dve arhivarki iz Ministrstva za kulturo Republike Slovenije – Arhiv RS, magistra Daniela Juričič Čargo, voditeljica oddelka, in pa višja svetovalka Andreja Klasinc Škofljanec. Obe se zanimata za zgodovinsko gradivo z različnih področij širše slovenske skupnosti doma in po svetu. Njun obisk ima namen ustvariti boljše povezavo med arhivi različnih slovenskih organizacij in društev širom sveta in Arhivom Republike Slovenije v matični domovini.

Arhivarki sta si ogledali arhive HASA NSW, ki hrani veliko zbranega gradiva naših organizacij in posameznikov in pohvalili sta nas, da že dolgo nista videli tako lepo urejenega arhiva pri naših izseljencih. Dogovarjali smo se tudi o možnosti prenosa vsega tega gradiva v Arhiv Republike Slovenije, saj smo tudi mi pri vsej oddaljenosti od domovine še vedno živ del slovenskega naroda in naše življenje in delo v novi domovini ter vse, kar doprinaša k ohranjanju slovenske dediščine, ostaja zelo pomembno.

Naslednji dan smo se v konferenčni sobi našega

primem v roke. In tako je tudi bilo. Moja ljubezen do sina je bila močnejša kot moja odvisnost od cigaret.”

Ta zgodba je resnična in mi jo je 20. oktobra 2017 povedal dober prijatelj in jo posredujem tudi vam.

Danica Petrič

Wollongong: Ivan Rudolf, Andreja Škofljanec, Danijela Čargo.

slovenskega misijona zbrali zastopniki ustanovnih organizacij HASA NSW: Slovenski misijon Merrylands, Klub Triglav – Mounties in SD Sydney ter odborniki arhivov HASA NSW na srečanju z obema arhivarkama iz Slovenije. Dogovorili smo se o nadaljnjem delu in sodelovanju z arhivom v domovini, s poudarkom na pomembnosti ohranitve dragocenega zbranega gradiva za naslednje generacije.

V Merrylandsu: Fredi Brežnik AM, Andreja Škofljanec, Danijela Čargo, Mihelca Šusteršič, Peter Kroppe, Martha Magajna, Zora Johnson, Florjan Auser in p. Darko Žnidaršič.

Življenje pri Slovenskem društvu Sydney

Štefan Šernek, predsednik SDS

Spet je prišel čas, da napišem nekaj besed o življenju in dogajanju pri Slovenskem društvu. V nedeljo, 22. oktobra 2017, smo imeli **OKTOBERFEST**. Za ples je igral Henry Hojak. Prišlo nas je okrog 100. V kuhinji so nam pripravili kisko zelje, okajene svinjske noge, pražen krompir in žemljice. Preživeli smo lep in vesel popoldan. Naslednjo nedeljo nas je obiskal Bojan **(foto desno)**, ki je bil rojen v okolici Postojne in že 20 let živi v Alice Springs v Northern Territory. Tam ima dvajset aborignskih umetnikov, ki ustvarjajo slike v duhu njihove tradicije in kulture. Pokazal nam je njihova dela in obljubil, da nam bo eno poslal kot darilo. Izbrali smo sliko, za katero sem prepričan, da bo lepo okrasila naš klub. Rekel je, da mu je naš klub zelo všeč in da je to najlepši slovenski klub v Avstraliji. Prenočil je pri naših prijateljih Frediju in Marjeti, naslednji dan pa se je že vračal v Alice Springs.

12. novembra smo praznovali **MARTINOVO NEDELJO** in popoldan smo imeli pokušno domačih vin. Svoja vina je prineslo pet vinarjev. Ljudem, ki nas je bilo letos kar precej, so bila vina zelo všeč, po ocenjevanju pa smo razglasili rezultate in razdelili nagrade: prvo nagrado (50 \$) je dobil Tone Špiclin, drugo (30 \$) Lojze Husarek in tretjo (20 \$) Karlo Lenarčič. Čestitke našim vinarjem in hvala vsem, ki ste sodelovali! Slovensko društvo sta obiskala tudi Dejan Valentinčič iz Deskel, ki ga je pripeljal g. Fredi Brežnik in še en fant iz Ormoža. Takšna srečanja nam dajo priložnost, da z njimi pokramljamo in se spoznamo, ter da tudi obiskovalci vidijo in doživijo naš klub. Ob slovenskih polkah in valčkih je bilo v klubu zelo prijetno vzdušje. Naredila sta precej fotografij za spomin.

Ana Šernek, Jeni in Fredi Brežnik AM, Dejan Valentinčič in zadaj Štefan Šernek.

GRADNJA naše restavracije se počasi bliža h koncu in kmalu bomo imeli slovesno odprtje. Od

Odbor SDS s sodelavci na večerji v restavraciji Piato.

takrat naprej bomo hodili jest v nove prostore restavracije.

V nedeljo, 19. novembra, smo imeli letni občni zbor. Zbralo se nas je veliko. Predsednik, podpredsednik in člani odbora so še naprej

dosedanji, razen nekaterih. Iz odbora sta odšla Virgilij Ferfolja in Mimi Dervoy, novi člani odbora SDS pa so Aleks Varga, Ferdo Predi in Franc Lorber.

NAŠE PRIREDITVE

V nedeljo, 3. decembra 2017, bo na društvu gostoval ansambel Poskočni muzikantje, eden najbolj popularnih ansamblov v Sloveniji. Potrebne so rezervacije, za katere pokličite na telefon 9756 1658. Vstopnina je 25 \$ po osebi. Pridite – čakamo vas!

V nedeljo, 10. decembra 2017, bo prišel MIKLAVŽ. Program se bo pričel ob 2.30 popoldan. Pripeljite svoje otroke in vnuke, ki jim bo Miklavž izročil darila našega kluba. Sledil bo ples ob zvokih ansambla *Alpski odmevi*. Če želite, da Miklavž obdari otroke tudi z vašimi darili, jih prinesite eno uro pred njegovim prihodom.

SILVESTROVANJE: 31. decembra 2017 bomo imeli silvestrovanje s pričetkom ob 8. uri zvečer. Vstopnina je za člane 55 \$, za nečlane pa 65 \$ in vključuje večerjo. Potrebne so rezervacije na telefon 9756 1658. Vabljeni!

Vsem slovenskim organizacijam, cerkvenim in društvom, vsem rojakom Slovincem in Slovenkam, želi odbor Slovenskega društva Sydney s predsednikom Štefanom Šernekom vesel in blagoslovljen božič ter srečno novo leto 2018. Naj nam prinese veselja in zdravja v izobilju!

Danijela Hliš, FORGET ME NOTS – SPOMINČICE

Oktobra letos je izšla knjige avtorice **DANIJELE HLIŠ z naslovom FORGET ME NOTS – SPOMINČICE.** Knjiga ima dvojezični naslov, saj gre za zbirko pesmi in zgodb v slovenskem in angleškem jeziku o življenju, zaznamovano z demenco. Knjigo je finančno podprlo tudi Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije. To je njena tretja knjiga, ki je nastajala več kot deset let, v času, ko je skrbela za svojo dementno mamo in sodelovala pri delu z dementnimi oskrbovanci italijanskega dnevnega centra. Ob tem je izkušala, kako pogosto se ljudje ob demenci vrnejo k svojemu prvotnemu jeziku. Če takrat nimajo ob sebi ljudi, ki bi lahko z njimi komunicirali v njihovem rojstnem jeziku in domači kulturi, to nujno vodi v osamitev, ko ne morejo izražati niti svojih najosnovnejših občutkov in potreb. Ko pa tudi besedna komunikacija ni več mogoča, postane ključnega pomena izražanje z umetnostjo v duhu domače kulture: glasba, slikanje, literatura, kiparjenje, oblikovanje cvetličnih aranžmajev idr.

Danijela čuti potrebo, da bi se več ljudi, ki lahko komunicirajo v več jezikih in več kulturah, vključilo v delo z dementnimi. To bi nedvomno koristilo starejšim priseljencem in ljudem iz aboriginske skupnosti.

Avtorica, ki je bila prej prevajalka in lahko komunicira v več jezikih, želi svoje izkušnje zadnjih 15 let, ko je bila intenzivno vključena v delo z dementnimi, deliti z bralci v Sloveniji in Avstraliji. Pet odstotkov prihodka od prodaje knjige zato namenja društvoma Alzheimer Slovenija in Alzheimer Avstralija. Za več informacij in za naročila se obrnite na avtorico: **bonjourjoie@netspace.net.au**

Danijela je na obisku v Sloveniji, zato se je po Frančeski Deželak iz Geelonga obrnila na bralce Misli in priporočila svojo knjigo. O njej piše tudi Tone Gorjup v rubriki Izpod Triglava.

Naslov Danijele je:

Danijela Hliš, Buderim Retirement Village, 8/405 Mooloolaba Road, BUDERIM QLD 4554
mobitel: 0408 445 413.

NSW SLOVENIAN COMMUNITY AWARDS YEAR 2017

V letošnjem letu smo imeli med nagrajenci slovenske skupnosti kar več članov mlajše generacije, ki so se odlikovali z izrednimi talenti in sposobnostmi in so resnično v čast Slovcem v Avstraliji.

REBEKA HALL (roj. RUDOLF) SLOVENIAN AUSTRALIAN ACHIEVEMENT AWARD 2016

Rebeka je prejela priznanje na predlog slovenske skupnosti v mestecu Wollongong. Rebeka je bila rojena v avstralsko-slovenski družini Ivanu in Mariji Rudolf v Wollongongu.

Rebeka Hall in Kevin Ingram

Od zgodnjih otroških let je bila vključena v slovensko skupnost pri Klubu Planica Wollongong, kjer je vsa leta šolanja sodelovala v slovenskem mladinskem pevskem zboru in folklorni skupini. Z njimi je nastopala na vsakoletnih mladinskih koncertih širom Avstralije. Štiri leta je obiskovala sobotno slovensko šolo v Bankstownu in slovenščina ji ne dela težav. Med tem, ko je študirala, da postane magistra ekološke znanosti na univerzi v Wollongongu, je Rebeka vseh pet let sodelovala kot napovedovalka pri slovenski radijski oddaji "Slovenian Voice" 106.9 VOX FM.

Whilst studying her Bachelor of Environmental Science degree at the University of Wollongong, Rebeka continued to be involved with the local community hosting the 'Slovenian Voice' program on local radio, 106.9 VOX FM for approximately five years. In her last two years at university Rebeka was granted a scholarship from the University and Liverpool City Council to assist the environmental department in identifying old polluted industrial

sites to ensure they were appropriately managed. For over 20 years, Rebeka has been consulting in land contamination working for large multinational engineering firms in Australia and across Asia. In 2000, Rebeka's career took her (and her husband, Adam) overseas for 3 years, based in Kuala Lumpur, Malaysia. Her project work saw her working on major industrial sites such as pharmaceuticals, oil refineries and manufacturing across South East Asia and China. Her role was to share her expertise whilst building up local teams in environmental assessment and pollution control. On returning to Australia, Rebeka with a former colleague started an environmental company which after five years, had five offices across Australia. This business was later sold to a British firm, WSP, which entered the Australian market in 2006. In 2008, whilst pregnant with her first child, Rebeka obtained her NSW EPA accreditation as a contaminated land Site Auditor, of which there are only 40 in NSW. Following the birth of her second child in 2012, Rebeka and her former boss started another specialist environmental consulting firm, Zoic Environmental, which today employees over 10 people, with the vision of helping clients manage their environmental risks and promote sustainability. Her proactive approach places clients front and centre and she loves nothing more than solving problems and seeing issues to their conclusion.

Rebeka has strong commercial judgement and is open and consultative. She brings a proactive style to her leadership and is recognised for her strategic thinking and team engagement skills. Even with working fulltime, running a business, juggling a household and two children (Misha 8 and Benji 5), Rebeka still manages to volunteer her time to lecture at the University of Technology in Sydney, and the University of Wollongong. She enjoys sharing her knowledge and passion for science, and is an advocate for women in science. In her spare time she enjoys travelling overseas with her family, including visiting her extended family in Slovenia. Rebeka truly deserves the recognition and the nominated award category.

SILVO PAHOR OUTSTANDING VOLUNTEER 2016

Silvo Pahor je bil rojen leta 1961 v družini Jožeta in Milke Pahor, družine, ki je bila že od njegovih otroških let tesno povezana z razvojem in rastjo kluba Triglav. Njegov oče je bil veliko let odbornik kluba Triglav in nekaj let tudi predsednik kluba.

Silvo Pahor in John Dean

Silvo je obiskoval šolo najprej v Cabramatti in kasneje pri Fairfield Patrician Brothers, v prostem času pa je veliko časa preživel s starši v klubu, kjer se je z drugimi mladinci iz slovenskih družin veliko ukvarjal s športom in skupaj z bratom Eddijem igral v nogometnem moštvu kluba Triglav. S starši je večkrat obiskal Slovenijo in ustvaril dobre stike s sorodniki v domovini staršev. Leta 1977 so se ponovno vrnili v Slovenijo in Silvo se je v Kranjski Gori naučil smučanja. Tekom vseh šolskih let je Silvo igral nogomet v šolskem moštvu Patrician Brothers in tudi v Polonia Soccer Club. V osemdesetih letih je bil izvoljen v odbor kluba Triglav, kjer se je posebno zanimal za športne aktivnosti mladih. Silvo had a special talent for numbers and after finished HSC he went to Tech to get his accountancy qualifications. For the last

22 years he has been working for Gills Meat Distributors as their chief accountant. In 1982 Silvo found himself representing the Triglav Club playing indoor soccer alongside his brother. In the mid 80-s, following in his father's footsteps (who joined in the late 70-s), Silvo joined the Triglav Club committee. In 1984 Silvo, Edward and a friend, Danilo once again visited relatives in Slovenia after they went to America and France. In 1986 Silvo took his girlfriend Marguerite on another trip to Slovenia, Canada and America, before they got married in 1989.

In 1999, his first child was born. A boy named Thomas who became an older brother in 2002 to a girl named Emily. After his two children started school, Silvo joined the Bossley Sports Committee where his children were playing with a number of other third generation children of Slovenian origin. Here Silvo organised a sponsorship from Triglav Club for the soccer team. As a voluntary coach at Bossley Sports and Football communities he has ensured to this day that over 300 kids were enjoying their time playing soccer. He has heavily promoted and encouraged players and their families to attend Triglav Club and brought friends and players over to enjoy a meal almost every Saturday night. Throughout his time at Bossley he coached both his son and daughter and their teams and they were successful in their competitions. In 2014 he proceeded to be on a soccer committee, except now going up a rank and becoming the secretary at Southern Districts Soccer Football Association where he then ensured over 8,000 kids were enjoying football. In 2017, he became the treasurer of Southern Districts. Silvo is also a member of Triglav Mounties Advisory Board and takes his duties very seriously, working hard to preserve the Slovenian heritage and values and taking care of the Slovenian Community, especially the younger generation.

MARK STARIHA SLOVENIAN AUSTRALIAN ACHIEVEMENT AWARD 2016

Mark Stariha je bil rojen v drugi generaciji slovenskih priseljencev v družini Toneta in Tončke Stariha, po rodu iz Bele Krajine, Slovenija. Tako starši, kot trije otroci družine Stariha, Henry, Mark in Jenny so bili vsa leta močni stebri in podpora Slovenskega misijona Merrylands.

**Mark Stariha
in Hon. Chris Hayes MP**

Že kot otrok se je Mark vključil v aktivno življenje slovenske skupnosti kot ministrant v slovenski cerkvi sv. Rafaela. Leta 1970 je vsa družina za tri mesece obiskala Slovenijo, da bi otroci spoznali svoje korenine in sorodnike. Skupaj z drugimi vrstniki so ministranti ustanovili instrumentalni ansambel in pod tem imenom "Ministranti" so nastopali pri cerkvenih prireditvah. Pod imenom "Mavrica" so začeli nastopati tudi izven cerkvenih krogov in dosegli veliko popularnost. Mark je sodeloval tudi v malo drugačni sestavi pri ansamblih Svetla zvezda in nato v 80-ih letih v ansamblu Krystal, Cheap Expense in tudi pri mladinskem zboru Zarja. Svojo glasbeno kariero je zaključil po letu 1990 kot kitarist v zelo priljubljenem ansamblu "Črni baron". Skozi vsa ta leta je Mark z enim ali drugim ansamblom nastopal na prireditvah različnih slovenskih organizacij, kot tudi na mladinskih koncertih kot nastopajoči glasbenik ali pa je pomagal pri tehnični in organizacijski izvedbi koncertov. Istočasno je v 1980-tih letih sodeloval kot član gradbenega odbora pri Slovenskem misijonu Merrylands in kasneje tudi kot odbornik Slovenskega društva Sydney v sredini let 1990, pa tudi pri Slovenskih publikacijah SloMob (1980) in Australian Slovenian Review (1990).

Mark's education got in the way of his community involvement and by the year 1981 he got his teaching diploma and he started as a teacher at Birrong Boys High School. Next five years he was

teaching at Fairfield High School while getting his Bachelor of Education (Design + Industrial Arts) qualifications. Mark fell in love fairly early with Irene, a lovely and clever Slovenian girl, who was also involved in most of Mark's musical and cultural activities and they got married in 1984 then in 1987 they took a year off to travel, starting with Israel and Egypt and then Europe with Slovenia as a base. After returning to Australia Mark worked at Cheltenham Girls High School 1995 – 1999 as the Head Teacher of Technological & Applied Studies. In 1999 Mark and Irene with their daughters Lana and Kara spent another year travelling first to the USA and then in Europe, mostly in Slovenia.

After 2000 Mark changed his life course from education to business and started working for Royal Guardian Mortgage Corporation as the General manager. By 2009 he'd acquired all the necessary qualifications for the job - Certificate IV in Financial Services (Finance and Mortgage Broking), Certificate IV in Property Services, in 2012 a Diploma of Financial Services and also multiple accreditations with financial institutions for residential, commercial and business lending. Even with his busy life he makes time to take Irene to visit their beloved Slovenia every few years, initially with their daughters and lately as the girls have grown up, on their own.

From 2014 Mark was assisting Anthony Tomažin in his role as Honorary Consul and also assisted in establishing the Slovenian Australian Chamber of Commerce (SACC) whereupon he was elected treasurer. He also got involved in organizing and solving problems for Rookwood Slovenian Lawn Cemetery Committee (2015). In the year 2016 he was appointed Honorary Vice-Consul of Republic of Slovenia, a well deserved honour.

Kristina Šuber, Mari Ostrič, Matjaž Rušt, Marija Gomboc, Peter Krope, Irena Širec ter Izidor Karbič

OKTOBERFEST, 15. 10. 2017

Videti je, da se navada proslavljanja praznika piva ni razširila samo po evropskih deželah, ampak je postala priljubljena povsod po svetu, kjer so se naselili priseljenci evropskega porekla. Tudi Slovenci, ki jih z naseljenci nemškega porekla povezuje ljubezen do piva, polke in valčkov se v tradicionalnem mesecu oktobru radi pridružijo takim proslavam in tudi v klubu Triglav se nas je zbralo veliko. Seveda je bilo med nami tudi nekaj sosednjih narodov, saj je občina Fairfield izredna mešanica starih naseljencev - Slovencev, Hrvatov, Avstrijcev in Italijanov in pa novejših narodnosti iz Azije in Afrike. Za boljše vzdušje in izgled originalnega "Oktoberfesta" so nas razveselili plesalci nemške folklorne skupine iz Workers Hubertus Kluba s tradicionalnimi nemškimi plesi.

Po dobrem tradicionalnem kosilu, pri katerem ni manjkalo svinjske pečenke, kislega zelja in suhe krače, se je odlično prileglo pivo vseh vrst, med tem je za ples igral ansambel "Alpski odmevi". Po kosilu so povabili goste na tekmovanje, kdo bo znal prepoznati ime piva z velikih vrčev in za tako tekmovanje seveda tekmovalcev ni manjkalo. Edino nagrado za prepoznavanje piva je dobila Irena Širec.

Po končanem tekmovanju je Kristina Šuber organizirala žrebanje srečnih članov z listki, ki smo jih vsi brezplačno dobili ob vstopu in srečne številke je izvelkel nas gost Matjaž Rušt, fotograf

Marija Gomboc, Martha Magajna, Katija Žuvela in Dora Hrvatina

Folklorna skupina Workers Hubertus

iz Slovenije, ki poleg svojega dela na Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije obiskuje in raziskuje različne slovenske skupnosti po svetu. Izžrebano je bilo kar veliko število srečnih dobitnikov, ki so dobili darilne pakete ali "hampers".

Lojze Magajna in Eddie David pripravljena za Halloween.

Našmljeni otroci.

V nedeljo, 29. oktobra, se je v našem klubu zbrala množica otrok za praznovanje ameriškega praznika Halloween, običaja, ki je v zadnjih letih prevzel tudi Avstralijo. Zbrala se je velika množica otrok v kostumih v klubu, ki je bil okrašen z bučami, čarovnicami, pajki in drugimi grozljivimi simboli in najbolj domiselni kostumi so bili nagrajani.

SVETEGA MARTINA DAN Nedelja, 12. novembra 2017

»Prišel bo svet' Martin, iz mošta nastal bo vin', « pravi stara pesem in Slovenci po svetu se tega dobro zavedajo. V klubu Triglav smo kakor vsako leto pripravili pokušnjo doma narejenih vin. Pripravili so jih naši strokovnjaki, ki so že od doma prinesli znanje iz vinogradov domače Primorske in Štajerske in drugih vinorodnih delov Slovenije. V letošnjem letu smo zaupali ocenjevanje vin komisiji, sestavljeni iz petih članov, ki se dobro razumejo na kvaliteto vina, niso pa imeli lastnega vina med vzorci za ocenjevanje. To so bili Karlo Pelcar, Milan Bošnjaković, Diana Simmonds, Jože Širec in Emiljan Kukovec.

Ocenjevalna komisija: Karlo Pelcar, Milan Bošnjaković, Diana Simmonds, Jože Širec in Emiljan Kukovec.

Po podelitvi pokalov strokovne komisije so se kar vsi obiskovalci zbrali okrog mize z oštevilčenimi steklenicami in poskusili in preizkusili vino, da vidijo, če je strokovna komisija dobro odločila. Pri tem so si pomagali s pripravljenimi narezki s sirom, salamo, oreščki in krekerji. Nagrado publike sta si razdelila Jože Modrijančič in Jože Vozila. Proti koncu dneva so bile izžrebane nagrade za brezplačne vstopnice. Nagrad je bilo kar veliko. Nazadnje smo izžrebali tudi deset let staro

Prvo mesto je dobil Jože Vozila, drugo mesto Rocco Tassone in tretje mesto Vinko Samsa.

Prvo darilno košaro je dobila Martha Magajna, drugo Angela Šajn in tretjo Jožica Modrijančič.

Jože Modrijančič, dežurna upravnica Dasha, Jože Vozila ter Ansambel Bavarian Boys.

BALINARSKA SEKCIJA KLUBA TRIGLAV VABI BALINARJE IN BALINARKE VSEH SLOVENSKIH KLUBOV V NSW

na medklubsko balinarsko tekmovanje za Cankarjev pokal v soboto, 16. decembra ob 8.00 zjutraj na baliniščih kluba Triglav. Vstopnina \$20. Vključeno je kosilo in večerja in odlične nagrade. Prijave sprejema Martha Magajna, telefon 9609 6057.

domače vino, darilo Izidorja Karbiča. Dobila ga je Irena Sirec. Za ples in zabavo nam je igral ansambel »Bavarian Boys« in prav imenitno in veselo so nam zagodli.

težje je dobiti družine, ki bi nedeljo za nedeljo pripravljale domače pecivo in hvaležni smo vsem, ki si vzamejo čas za to. Število delavcev se počasi zmanjšuje. Staramo se, staramo!

ZAHVALNA NEDELJA, 12. 11. 2017

Zadnje čase imamo kar večje število obiskovalcev iz Slovenije, raziskovalcev zgodb slovenske skupnosti in naše zgodovine. Ta teden nas je obiskal Dejan Valentinčič, ki si je v nekaj dneh ogledal klub Triglav Mounties, Slovenski misijon Merrylands in Slovensko društvo Sydney. Ob istem času se vračajo iz Slovenije avstralski Slovenci, ki so preživeli poletne dneve na oni strani luže. Dobrodošli nazaj med nami !

Za postrežbo v dvorani verskega središča so bile ta teden odgovorne Marija Zaja in njeni dve hčerki in lepo so nas postregle. Vedno

POSLOVILI SMO SE OD ANDREJA BARIČA

V mesecu novembru se je poleg rednih balinarskih tekmovanj dvakrat na teden začelo življenje v triglavski skupnosti z žalostno novico, da nas je po daljšem trpljenju zapustil član, ki je bil z nami od vsega začetka kluba Triglav, Andrej Barič.

Andrej in njegova družina so bili del naših začetkov na kmetiji, ki smo jo kupili s prihranki in odplačali z dohodki, ki smo jih prispevali ob srečanjih mladih slovenskih družin vsako nedeljo. Pri delu in športu - balinanju seveda, kakor se spodobi Primorcem, Drejc je bil povsod zraven in z njim žena Stana in otroka Toni in Tanja. Drejc je delal, kar je bilo potrebno in dokler je bilo potrebno. Stana je pomagala pri kuhanju in čiščenju, otroci so obiskovali slovensko šolo in se udeleževali vseh proslav in nastopov v klubu. Kasneje je hči Tanja plesala v folklorni skupini in Drejc je bil reden član balinarske sekcije, vedno pa je bil tudi med prvimi, kadar je bilo treba prinesiti novo domače pridelano vino za pokušnjo na sv. Martina dan. Čas je potekal, otroci so se poročili, prišli so

vnuki, ki so bili pogosto zaupani v varstvo starih staršev, potem pa je prišla bolezen in Drejc je prenehal balinati in prišel samo včasih na obisk in za družbo, potem pa tudi tega ne več. In prišel je čas, sreda, 8. novembra, samo še nekaj dni, pa bi dopolnil 86 let, pa jih ni dočakal in poslovili smo se od njega ob pogrebni svečanosti pri svetem Rafaelu v Merrylandsu, nato na našem pokopališču v Rookwoodu in nazadnje na sedmini v njegovem drugem domu, kjer so prijatelji napolnili dvorano kluba Triglav in obujali spomine o dobrosrčnem, veselem in trmastem fantu iz majhne vasi na Primorskem, ki je tri četrtine življenja preživel stran od zelenih gozdov Vremske doline, a ni nikoli pozabil, da je Slovenec. Počivaj v miru, prijatelj Drejc!

IZ KRALJIČINE DEŽELE Queensland

Mirko Cuderman

Vsako leto, odkar imamo na društvu Planinka (1985) znamenje Marije Pomagaj, se tam na prvo nedeljo v novembru zberemo in zmolimo rožni venec za vse pokojne rojake, sorodnike in društvene sodelavce, ki so nas tekom let zapustili. Tako smo storili tudi letos z molitvijo žalostnega dela rožnega venca. Pred leti smo slišali glasni predlog, naj bi namesto molitve rajši imeli kratki kulturni nastop s Prešernovo deklamacijo Memento mori. Toda vera nas uči, da le molitev pomaga dušam v vicah. Zato nadaljujemo društveno tradicijo tudi takrat, kadar nimamo med sabo duhovnika. Po molitvi smo nadaljevali društveno srečanje pri skupnem kosilu, ki sta nam ga pripravili kuharici Sofija Durič in Rozi Moreno. Naslednje srečanje bo na društvu Planinka, ko nas bo obiskal na prvo nedeljo v decembru Miklavž s svojim spremstvom. Upajmo, da se nas bo veliko mladih in ne tako mladih zbralo na društvenem srečanju.

**Veseli in blagoslovljeni božič
ter srečno, zdravo in uspešno novo leto 2018 vsem bralcem MISLI.**

Fanika in Karl Knap
sta 26. oktobra obhajala
60-letnico poroke.
Čestitamo!

Zbrani pri kapelici Marije Pomagaj.

Slovenian Mission Adelaide

p. David Šrumpf OFM
51 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007

Poštni naslov:
PO Box 156, WELLAND SA 5007
Mobitel - p. David: 0497 097 783
Telefon v Melbournu: 03 9853 7787
E-mail: slomission.adelaide@gmail.

ROŽNI VENEC

»Jezus odpusti nam naše grehe, obvaruj nas večnega ognja in privedi v nebesa vse rajne, posebej še tiste, ki so najbolj potrebni tvojega usmiljenja.«

Tako smo ponavljali **v oktobru, mesecu, ki je še posebej posvečen molitvi rožnega venca**. Prvo nedeljo, ki jo v Cerkvi praznujemo kot **rožnovensko nedeljo**, praznujemo Frančiškovi bratje in sestre tudi kot **Frančiškovo nedeljo**, saj 4. oktobra goduje naš redovni ustanovitelj sv. Frančišek Asiški. Ne samo, da si ga je sedanji papež izbral za vzornika in nebeškega zavetnika, tudi življenje današnjega sveta nam vedno bolj dokazuje, kako je njegova duhovnost aktualna tudi danes in morda vedno bolj: ljubezen in spoštovanje stvarstva, odgovornost do okolja, iskanje miru po poti nenasilja in preprostosti, skrb za uboge in obrobne,... V poslanici, ki nam jo je ob prazniku sv. Frančiška namenil naš provincial p. Marjan Čuden, je poudaril pomen uboštva: ne samo, da se vprašamo, kaj in koliko potrebujemo za spodobno življenje, ampak da s tem, s čimer nas je Bog blagoslovil, pomagamo ubogim, zatiranim in preganjanim.

MISIJONSKA NEDELJA

Predzadnja nedelja v oktobru je v Katoliški Cerkvi misijonska nedelja. Letos smo razmišljali ob geslu *Misijon v osrčju krščanske vere*. Biti kristjan pomeni imeti v svojem srcu vedno željo, da bi srečo vere v Jezusa Kristusa deliti tudi z drugimi; biti kristjan pomeni biti misijonar, oznanjati Jezusa Kristusa najprej s svojim življenjem, če pa

imamo priložnost, pa tudi s svojimi besedami. Misijonska nedelja je tudi priložnost, da pomislimo na tiste, ki so se odločili, da bodo za svojo vero pričevali v okolju, kjer Kristusa še ne poznajo in na tiste, ki jim Kristusa oznanjajo: spomnimo se jih v svojih molitvah in podprimo njihovo delo tudi z materialnimi darovi, da bodo lahko v svojem misijonskem okolju tudi znamenje konkretne ljubezni in dobrote. Drugo nabirko današnje nedelje smo namenili misijonom, odprli pa smo tudi nabiralnik, kjer se misijonski darovi nabirajo vse leto. Ob daru gospodinje, ki ob nedeljah pripravljajo v dvoranci pecivo in kavo, se je teh darov nabralo skupno 1.096,95 dolarjev. Denar smo preko revije Misli poslali misijonarju p. Stanku Rozmanu v Zambijo in misijonarki s. Dorici Sever v severno Kanado. Ob misijonski nedelji smo se spomnili tudi misijonske delavke in dobrotnice Ive Kresevič, ki je bila navdušena delavka in dobrotnica misijonov. Po njeni zaslugi smo imeli prejšnja leta tudi misijonsko kosilo. Verjamemo, da je Gospod za njeno misijonsko pričevanje in delovanje že nagradil z večnim veseljem v svojem nebeškem kraljestvu.

MILDURA

Zadnji petek oktobra sem pred praznikom vseh svetih in dnevom spomina na naše pokojne **obiskal rojake v Milduri v Viktoriji**. Ko je bila skupnost še številčnejša, je tamkajšnje rojake obiskoval p. Janez, zadnja leta pa je obiske že tudi opuščal. Pobudo za obisk je dala **ga. Jožica Gerden**, ki je tudi obvestila rojake in jih povabila, se dogovorila

s tamkajšnjim župnikom ter organizirala pogostitev po maši. Hvala tudi za gostoljubje, ki sem ga užival pri njih doma. Mašo, ki se je udeležilo 14 rojakov, smo darovali za vse pokojne člane tamkajšnje slovenske skupnosti. Pridružila se nam je tudi ga. Mary, Medžimurka, ki je poskrbela, da je bila kapela ob cerkvi odklenjena in pripravljena za mašo. Hvala ter pozdrav vsem, s katerimi smo se srečali, in nasvidenje prihodnjič!

MESEC NOVEMBER je v znamenju spomina na naše pokojne brate in sestre. S hvaležnostjo in z vero, da je Bog naše pokojne že pridružil svetim v nebesih, smo se jih spomnili 1.

novembra, na **praznik vseh svetih**. Tistih, ki morda še potrebujejo naše molitvene pomoči, smo se še posebej spomnili pri maši naslednji dan, na **dan spomina vernih rajnih**. Ker mnogim od njih ne moremo ta dan prižgati svečke na grobu, saj je njihov grob morda daleč, v Sloveniji ali kje drugje, smo jim oba dneva prižigali svečke v cerkvi. Še posebej smo se seveda spomnili vseh pokojnih članov naše slovenske skupnosti v Adelaidi.

V hvaležnosti smo se jih ponovno spomnili na prvo nedeljo v novembru, ki je v Sloveniji **ZAHVALNA NEDELJA**. Nekatere države imajo zahvalni dan kot državni praznik, ponekod,

tudi v Sloveniji, se ta dan obeležuje v Cerkvi. Bog je tisti, od katerega prihaja vse dobro in zasluži našo prvo zahvalo; gotovo pa je ta dan tudi priložnost, da se zahvalimo še posebej tistim, ki pomagajo in prispevajo, da so naša srečanja v naši cerkvi in dvoranci lepa in pripravljena: za urejenost, čistočo in okrašenost cerkve, za skrb za okolico, vsem, ki kot bralci, pevci, organisti, ministrantje, pobiralci nabirk ali drugače sodelujete ter vsem, ki skrbite za gostoljubje v naši dvoranci po nedeljski maši. Bog povrni vsem!

Ob koncu letošnjega novembra praznuje **upokojeni adelaidski nadškof Leonard Faulkner 50-letnico škofovskega posvečenja**. Slovesno praznovanje je bilo na praznik vseh svetih, 1. novembra, v adelaidski stolnici. Praznovanja se je udeležil tudi apostolski nuncij, ki je predstavnik svetega sedeža v Avstraliji, Adolfo Tito Camacho Yllana in poleg nadškofa Philipa Wilsona še štirje drugi škofje. Po slovesni maši je bila pogostitev in priložnost za druženje v parku St. Mary MacKillop pri stolnici. Nadškof Faulkner je v preteklosti kot nadškof rad obiskoval

Loti Ahlin s hčerko Rozi.

V petek, 27. oktobra 2017, je pater David obiskal rojake v Milduri.

Upokojeni adelaidski nadškof Leonard Faulkner in nadškof Philip Wilson

slovensko skupnost, največkrat na praznik Svete Družine, ki sta ji naša cerkev in skupnost posvečena ter izročena v varstvo. Čestitke sem mu izrekel v imenu celotne slovenske skupnosti. Spominja se obiskov v naši cerkvi in vse pozdravlja.

ADVENT IN BOŽIČ

Kmalu bomo pričeli **adventni čas priprave na praznovanje Jezusovega rojstva**. Letos bo advent kratek, samo tri tedne, saj je božič na ponedeljek. Pri polnočnici se bomo zbrali na četrto adventno nedeljo zvečer. Želim Vam, da bi adventni čas lepo preživeli – ne samo v pripravi na praznovanje Jezusovega rojstva, ampak v želji, da bi Bog vedno vstopal ter se vedno rojeval v našem vsakdanjem življenju in v današnjem svetu. **Lep in vesel božič ter veliko dobrega v novem letu!**

POKOJNI

ALOJZ (LOJZE) IVANČIČ, rojen 28. maja 1935 v kraju Male Loče pri Podgradu, je umrl 31. oktobra 2017 v bolnišnici Queen Elizabeth v Woodville South. Pogrebna maša je bila 8. novembra 2017 v cerkvi Mater Christi v Seaton, pokopan je bil na pokopališču Cheltenham.

Sožalje ženi Ivanki, sinovoma Davidu in Borisu, sestrama Ivanki Jenko in Mariji Pahor, bratu Tonetu ter njihovim družinam. Naj počiva v miru!

pater David

SVETE MAŠE V NAŠI CERKVI

Načeloma so maše v slovenski cerkvi v West Hindmarshu vsako 1., 4. in 5. nedeljo v mesecu. V tednu med temi nedeljami so maše običajno tudi ob petkih, če ne oznanimo drugače. Za božič in za veliko noč je urnik maš prilagojen. Ko v Adelaidi ni svete maše v slovenski cerkvi, pa le pojedite vsaj ob nedeljah v svojo domačo avstralsko župnijsko cerkev.

Naslednje tri mesece bodo svete maše po sledečem sporedu:

Nedelja 26. novembra – Kristus Kralj vesoljstva

Petek 1. decembra – prvi petek

Nedelja 3. decembra – 1. adventna nedelja

Nedelja 24. decembra – 4. adventna nedelja

Sveti večer, 24. decembra, polnočnica ob 9. uri zvečer

Božič, ponedeljek, 25. decembra 2017 – praznik Kristusovega rojstva

Torek 26. decembra – Sv. Štefan

Nedelja 31. decembra – praznik Svete Družine, zavetnice naše cerkve in skupnosti

Ponedeljek 1. januarja 2018 – Marija Božja Mati, novo leto

Petek 5. januarja – prvi petek

Nedelja 7. januarja – Praznik Gospodovega razglasenja (sveti trije kralji)

Nedelja 28. januarja – 4. nedelja med letom

Petek 2. februarja – Gospodovo darovanje (svečnica), prvi petek

Nedelja 4. februarja – 5. nedelja med letom

Nedelja 25. februarja – 2. postna nedelja

Na sveti večer bo zgodnja polnočnica ob 9. uri zvečer, vse druge dneve pa je sveta maša ob 10. uri dopoldne.

Matica umrlih

od novembra 2016 do novembra 2017

VICTORIA (VIC)

MARJAN SUBAN

r. 25. 03. 1936 Gabrje pri Ajdovščini
u. 13. 05. 2015 Dingley

DRAGO (KAREL) ZORNIK

r. 01. 02. 1933 Čezsoča pri Bovcu
u. 21. 10. 2015 Faraday pri Castlemaine

ROBERT BAČIČ

star 77 let
u. 27.10.2015 RMH, Parkville

ROSA CERKVENIK roj. LAH

r. 08. 01. 1924 Bobovo pri Ponikvi, Šentjur
u. 23. 04. 2016 Melbourne

MARIJA BRAČKO

r. 15. 06. 1934 Ptuj
u. 06. 06. 2016 Ringwood

ALOJZ KRUDER

r. 28. 05. 1933 Slovenska Bistrica
u. 12. 08. 2016 St. Albans

ZORKO ABRAM

r. 18. 02. 1937 Škrbina pri Komnu
u. 26. 11. 2016 Glen Waverley

EMMA GJERKEŠ roj. NEMEC

r. 15. 06. 1933 Murski Petrovci pri Radencih
u. 26. 12. 2016 St. Albans

ALOJZ BRGOČ

r. 24. 03. 1928 Trnje pri Pivki
u. 03. 01. 2017 Doncaster

VALENTIN BRECELJ (ZDRAVKO FAKUČ)

r. 17. 01. 1928 Ustje v Vipavski dolini
u. 29. 01. 2017 Ardeer

VLADIMIR (MIRO) GREGORIČ

r. 26. 05. 1930 Mali Brgud, hrvaška Istra
u. 02. 02. 2017 Heidelberg

ZORA VENDRAMIN

r. 02. 02. 1938 Goriška Brda
u. 09. 02. 2017 Melbourne

JOHN BONNICI

r. 21. 09. 1926 Aleksandrija, Egipt
u. 19. 02. 2017 Heidelberg

MARIJA (MARY) PFISTER

r. 18. 07. 1925 Murski Črnci v Prekmurju
u. 21. 03. 2017 Avondale Heights

LUDVIK BUNDERLA

r. 02. 08. 1931 Matjaševci v Prekmurju
u. 01. 04. 2017 Sydenham

MARIJA (MARTA) ŽIBERNA roj. GORUP

r. 27. 08. 1930 Tomaj na Krasu
u. 06. 04. 2017 Footscray

JANEZ OVSENIK

r. 31. 05. 1947 Poljče pri Begunjah
u. 15. 04. 2017

EMILIJA (MILKA) RUBEŠA roj. MIKULETIČ

r. 22. 07. 1929 Podgraje
u. 16. 04. 2017 Clyton

PAVLA NEMANIČ roj. PAULICA

r. 17. 01. 1926 Dornberk
u. 20. 04. 2017 Melbourne

IVANKA KRAIŠNIK roj. SAMSA

r. 15. 08. 1939 Rjavče pri Pregarjah pri Ilirski Bistrici
u. 23. 04. 2017 Pattersons Lakes

VENCESLAVA LOZAR roj. PERŠIČ

r. 21. 01. 1933 Ravne pri Črničah
u. 09. 05. 2017 Geelong

TINA MAYER roj. BERC

r. 20. 03. 1976 Jesenice
u. 10. 05. 2017 Melbourne

MIROSLAV (MIRKO) MAJCEN

r. 05. 03. 1947 Sovjak pri Sv. Juriju ob Ščavnici
u. 15. 05. 2017 Melbourne

SVETKA (SANTINA) STEPANČIČ roj. NIKOLIČ

r. 31. 10. 1937 Brezovica pri Koprju
u. 20. 05. 2017 Cragieburn

PEPA JOSIPA MARINAC

r. 29. 03. 1930 Lisec
u. 21. 05. 2017 Geelong

FELIKS (SREČKO) NADVESNIK

r. 14. 03. 1951 Nova Štifta pri Gornjem Gradu
u. 22. 05. 2017 Reservoir

ANA ROEST roj. IPAVEC

r. 24. 12. 1931
u. 26. 05. 2017 Melbourne

ANTON SUŠA

r. 08. 01. 1932 Tabor pri Sežani
u. 26. 05. 2017

ALOJZ VUČKO

r. 02. 10. 1931 Lipovci v Prekmurju
u. 30. 05. 2017 Glenroy

FRANK DOBAJ

r. 03. 01. 1957 Ptuj
u. 06. 06. 2017 Redcliff pri Milduri

ANICA SEŠERKO roj. RAZGORČAN

r. 03. 12. 1939 Maribor
u. 11. 06. 2017 Narre Warren

OTMAR (OTO) VERDENIK

r. 20. 10. 1938 Zgornja Pristava pri Ptuj
u. 13. 06. 2017 Keysborough

JOŽEF (PEPE) SIMČIČ

r. 02. 03. 1935 Kozana v Goriških Brdih
u. 25. 06. 2017 Bundoora

FRANK ALEX BOLE

r. ?
u. 30. 06. 2017

JOŽE (PEPI) BEVČAR

r. 18. 07. 1929 Deskle
u. 04. 07. 2017 Reservoir

PAVLINA PAHOR

r. 09. 02. 1930
u. 04. 07. 2017

MARIJA SONJA ŠTOLFA roj. KAČIČ

r. 07. 11. 1934 Brestovica pri Komnu na Krasu
u. 04. 07. 2017

ZLATKO VODUŠEK

r. 01. 01. 1942 Kočevje
u. 08. 07. 2017 Epping

DRAGO FABJAN

r. 08. 07. 1932 Ponikve na Krasu
u. 11. 07. 2017

MARIJA KRNEL roj. BRGOČ

r. 27. 10. 1930 Trnje pri Pivki
u. 15. 07. 2017 Wantima

ANTON KORČE

r. 10. 01. 1930 Mala Brda pri Postojni
u. 19. 07. 2017 Fawkner

ALBINA ZORA KIRN roj. MARINČIČ

r. 18. 03. 1933 Zagorje pri Pivki
u. 04. 09. 2017 Box Hill

JOŽEF TONC

r. 09. 11. 1950 Tominje pri Ilirski Bistrici
u. 11. 09. 2017 Epping

MARIJA GRL roj. ZORMAN

r. 25. 01. 1933 Trnje pri Pivki
u. 21. 09. 2017 North Balwyn

JOŽEF ZVER

r. 17. 01. 1941 Žižki v Prekmurju
u. 25. 09. 2017 Footscray

ANA JAKOB

r. 05. 11. 1930
u. 27. 09. 2017

ANNA (ANCA) PEGAN roj. BOLE

r. 14. 07. 1922
u. 28. 09. 2017 Geelong

ANN (ANICA) SLEJKO roj. BEC

r. 14. 07. 1929 Juršinci pri Ptuj
u. 28. 09. 2017 Geelong

IVANKA SMRDELJ roj. RADIVO

r. 28. 12. 1931 Trnje pri Pivki
u. 04. 10. 2017 Melbourne

MARIJA VALENČIČ roj. VALENČIČ

r. 08. 03. 1938 Podgraje
u. 09. 10. 2017 St. Albans

SILVANO BUČAJ

r. 12. 03. 1933
u. 12. 10. 2017 Melbourne

KRISTINA FURLAN roj. SEMENIČ

r. 12. 12. 1922 Manče pri Vipavi
u. 14. 10. 2017 Geelong

KRISTINA VIČIČ roj. MIKLAVEC

r. 02. 11. 1935 Bač pri Knežaku
u. 08. 10. 2017 Melbourne

BERNARD BRENČIČ

r. 14. 08. 1934 Podlipa pri Vrhniki
u. 21. 10. 2017 Heidelberg

ANTON (NINO) MIKOLIČ

r. 17. 06. 1937 Brezovica pri Gradinu (slov. Istra)
u. 24. 10. 2017 Box Hill

KUHAR ROSA roj. ČEH

r. 14. 07. 1927
u. 02. 11. 2017 Geelong

TASMANIJA (TAS)**ANKA MAKOVEC**

r. 1938 Deskle
u. 16. 02. 2017 Devonport

JUŽNA AVSTRALIJA (SA)**MARIJA LARATRO roj. FORTUNAT**

r. 23. 08. 1925 Selišče pri Tolminu
u. 09. 08. 2016 Adelaide

STANE JAKŠA

r. 24. 02. 1934 Gradac v Beli Krajini
u. 01. 09. 2016 Adelaide

STELIO LIKAR

r. 07. 05. 1930 Trst
u. 06. 10. 2016 Adelaide

IVANKA (IVA) KRESEVIČ roj. ŠAJN

r. 06. 05. 1942 Knežak
u. 09. 01. 2017 West Hindmarsh

JULIJANA VIOLA roj. ŠULIGOJ

r. 19. 02. 1921 Lokovec pri Čepovanu
u. 24. 01. 2017 Hope Valley

EMILIJA (MILA) SIMIONATO roj. IVANČIČ

Stara 78 let
u. 27. 01 2017

FRANC DANILO ZUODAR

r. 15. 01. 1927 Gorica
u. 10. 02. 2017 Port Lincoln

DRAGAN TANKOŠIČ

r. 25. 09. 1961 Dugo polje, Srbija
u. 12. 03. 2017 Adelaide

BORIS CEGLAR

r. 27. 06. 1945 Obrov pri Hrušici
u. 30. 04. 2017 Adelaide

JAKOB VIDIČ

r. 10. 08. 1928 Bled
u. 18. 05. 2017 Cummins pri Port Lincolnu

DAVORINA GUSTINČIČ roj: SREBOT

r. 15. 10. 1931 Neverke pri Pivki
u. 26. 06. 2017 Adelaide

KIRSTY ANN DODIČ

r. 22. 04. 1969
u. 22. 07. 2017 Flagstaff Hill

ALOJS (LOJZE) KRESEVIČ

r. 07. 08. 1927 Račice pri Podgradu
u. 04. 08. 2017 Adelaide

IVANKA TAJNIKAR

r. 17. 06. 1936 Sevnica
u. 20. 08. 2017 Nuriootpa

ALBIN FABJAN

r. 14. 12. 1931 Bate pri Grgarju
u. 24. 09. 2017

ALOJZ (LOJZE) IVANČIČ

r. 28. 05. 1935 Male Loče pri Podgradu
u. 31. 10. 2017 Adelaide

WESTERN AUSTRALIA (WA)**ŠTEFAN PLEJ**

r. 16. 08. 1929 Črenšovci v Prekmurju
u. 29. 11. 2016 Stirling

JOŽE BUTALA

r. 21. 11. 1936 Petrova vas pri Črnomlju
u. 09. 03. 2017 Hamilton Hill

JANEZ VOVK

r. 26. 03. 1944 Hraše pri Begunjah na Gorenjskem
u. 03. 06. 2017 Midland

JOHN KLARICH

r. ?
u. november 2017 Perth (pokopan 17.11.2017)

NEW SOUTH WALES (NSW)**TONE GRČAR**

r. 18. 01. 1940 Dragomelj, Domžale
u. 03. 12. 2016 Wollongong

BRANKO (BRON) KOZLOWSKI

r. 03. 07. 1959 Zbelovo pri Ločah pri Poljčanah
u. 05. 11. 2016 živel v Bossley Park

DRAGICA BARIČIČ roj. BRAJKOVIĆ

r. 05. 10. 1936 Lović Prekriški pri Karlovcu, HR
u. 08. 12. 2016 Liverpool

MARICA TOMAŽIČ roj. FLAJNIK

r. 13. 02. 1921 Perudina pri Vinici v Beli Krajini
u. 18. 12. 2016 Strathfield

AMELIA ZANIER – ZANUTTINI roj. CERKVENIK

r. 28. 08. 1919 Gradišče ob Soči pri Gorici
u. 30. 12. 2016 Mosman

MARIJA JAKLIČ roj. LEBAR

r. 14. 11. 1935 Gornja Bistrica v Prekmurju
u. 30. 12. 2016 Randwick

MATILDA RADI roj. ERZETIČ

r. 16. 11. 1927 Gorica
u. 22. 01. 2017 Bankstown

MATIJA BRANCELJ

r. 17. 02. 1935 Ljubljana
u. 17. 02. 2017 Wodalba

MILAN BERIBAK

r. 30. 06. 1930 Cirkovce pri Mariboru
u. 28. 02. 2017 Mosman

MIHAEL HOVAR (HOČEVAR)

r. 24. 09. 1937 Hruševka pri Šmartnem v Tuhinju
u. 06. 03. 2017 Queanbeyan

MARJAN PEČAR

r. 12. 03. 1930 Maribor
u. 08. 03. 2017 Fairfield

NEŽIKA TAŠNER roj. ORNIK

r. 30. 03. 1948 Prepolje - Št. Janž, Dravsko polje
u. 12. 03. 2017 Liverpool

JOŽE VITEŽNIK

r. 06. 12. 1939 Podnanos
u. 17. 03. 2017 Coogee

RUDOLF TRSTENJAK

r. 01. 03. 1935 Štrigova, Hrvaška
u. 30. 04. 2017 Blacktown

TEREZIJA ČUŠIN – CHIUSINI roj. BUBNIČ

r. 03. 07. 1920 Golac v Čičariji
u. 21. 05. 2017 Westmead

ANTONIJA SLAVEC roj. LIPEC

r. 5.6.1925 Knežak
u. 25. 05. 2017 Manly

IGNAC GJURA

r. 01. 07. 1941 Srednja Bistrica v Prekmurju
u. 03. 06. 1917 Prairiewood

FRANC HORVAT

r. 03. 10. 1936 Beltinci v Prekmurju
u. 11. 08. 2017 Georges Hall

FRANE FIRM

r. 08. 04. 1934 Hrušica pri Podgradu
u. 13. 09. 2017 Kengsington

AVGUŠTNI KOLENC

r. 27. 04. 1937 Grmovlje pri Škocjanu

u. 16. 09. 2017 Liverpool

MARTIN KRAJNC

r. 09. 10. 1930 Prerod pri Ptuju

u. 06. 10. 2017 Bossley Park

ALEKSANDRA MARIJA (SAŠA)

LAJOVIC roj. HREŠČAK

r. 09. 03. 1931 Trst (doma iz Trnovega pri Ilirski Bistrici)

u. 03. 10. 2017 Mortlake

EMILIJA (MILKA) OBID roj. FERNETIČ

r. 23. 09. 1930 Senožeče

u. 10. 10. 2017 Blacktown

ANTON KOMEL

r. 27. 03. 1934 Šempas

u. 12. 10. 2017 Wollongong

LOJZE BRODNIK

r. 02. 02. 1933 Francija

u. 13. 10. 2017 Coledale

ANDREJ BARIČ

r. 14. 11. 1931 Zavrhek, Vreme pri Divači

u. 03. 11. 2017 Georges Hall

JOŽE MIKLAVČIČ

r. 25. 03. 1922 Planina pri Rakeku

u. 31. 10. 2017 Croydon

AUSTRALIAN CAPITAL TERRITORY (ACT)

ŠTEFAN SEČKAR

r. 28. 10. 1950 Čakovec, Hrvaška

u. 12. 11. 2016 Canberra

ALBERT VENE

r. 21. 03. 1944 taborišče Schnepfental, Nemčija

u. 14. 03. 2017 Canberra

ANTONIJA MRŠNIK

r. 12. 06. 1928 Hrušica pri Podgradu

u. 23. 08. 2017 Canberra

QUEENSLAND (QLD)

HERMINA ZIMŠEK roj. MLINARIČ

r. 17. 10. 1930 Maribor

u. 09. 08. 2015 Mackay

IVANKA BRODEJ

Stara 94 let

u. 01. 12. 2015 Gold Coast

JOHANNA BRATOŠ roj. TEHOVNIK

r. 06. 05. 1923 Ladja pri Sori pri Medvodah

u. 24. 07. 2016 Gold Coast

ANICA OŠTARJAŠ roj. BUTJA

r. 1943 Ormož

u. 25. 07. 2016 Cairns

ALBIN BARBA

r. 1929 Pregarje pri Ilirski Bistrici

u. 04. 11. 2016 Cairns

ŠTEFKA ANDLOVEC roj. ŠENKINC

r. 20. 03. 1937 Mareče nad Ilirsko Bistrico

u. 25. 01. 2017

RAYMOND BLANKHERE

r. 21. 09. 1930 Pariz, Francija

u. 02. 02. 2017 Sunshine Coast

ROMANO BUKARICA

r. 24. 08. 1937 Zadar, Hrvaška

u. 21. 02. 2017

SILVESTER ANTON VATOVEC

r. 26. 11. 1938 Male Loče pri Ilirski Bistrici

u. 02. 06. 2017 McDowal

PEPCA ŠILEC roj. GRADIŠNIK

r. 02. 04. 1931 Zgornja Kungota pri Mariboru

u. 06. 06. 2017 Brisbane

FRANC HRVATIN

r. 18. 06. 1931 Studena gora pri Ilirski Bistrici

u. 10. 08. 2017 Caloundra

SLOVENIJA

SLAVKA KOPRIVC roj. MATJAŠIČ

r. 18. 06. 1924 Mali Vrh pri Brežicah

u. 18. 02. 2017 Brežice

URŠULA PRIMOŽIČ roj. PRIMOŽIČ

r. 3. 10. 1944 Dolina, Trzič

u. 21. 03. 2017 Ljubljana

ALOJZIJ PENKO

r. 10. 08. 1923 Nadanje Selo

u. 06. 08. 2017 Nadanje Selo

IVAN ŽELE

Star 78 let

u. september 2017 Knežak

**Pater Darko blagoslavlja grobove
na pokopališču Rookwood.**

Otmar (Oto) Verdenik

Katarina Vrisk

Sadly, another musician from the Slovenian community passed away. I interviewed Otmar (Oto) Verdenik in his home music studio in 2015 to record his story for my book about Slovenian Australian musicians *Anthology of Slovenian Australian Musicians*.

What was evident from this music room was that the passion for music was strong. From the guitars on stands to the microphone ready to go, there was the feeling that this room was visited frequently and many a night had been spent into the early hours of the morning, creating music, making arrangements of songs and trying out new repertoire for the next performance. The walls were a treasure trove of memories of people, events and good times had long ago.

Here is an excerpt from *Anthology* which gives a peak into the musical life of Oto Verdenik and the influence he had on his eldest son, Otmar junior. We thank Oto for entertaining us and keeping the Slovenian culture alive in Australia.

Otmar Verdenik was born in Zgornja Pristova pri Ptuju on the 20th October, 1938. His mother sang in the church choir in Ptujška Gora in the Štajerska region of Slovenia from a young age. Oto's family had a sawmill at home, run with four mills on the Dravinja River. He learnt this craft from his father and ended up in Maribor as a young lad. He never dreamed he would be ever leaving Slovenia, however, fate was to have other plans for him. Whilst in Maribor, Oto heard stories from a friend who had worked in Germany for a year and was able to save up enough to get himself a flat and a car. He encouraged Oto to go there for a year and make of it what he could. Oto did go there and work for a year, bought himself a house and then decided he was not going to come back to what was then Yugoslavia. Oto had great enthusiasm to learn a musical instrument. At first that enthusiasm was directed towards the accordion. Oto's father said that he would not let him learn until he completed his trade. At 18, he then let Oto attend music lessons, however, he

had learnt a few things on the guitar from a friend, however, his father was upset and would not allow it to be pursued any further. When Oto came to Maribor, the third pay he received was spent towards purchasing a guitar. He then went to private music lessons in Maribor to learn the guitar. This musician was also a clarinet, saxophone and zither teacher. It was here he met a young Alfi Nipič, who later became the lead singer for popular group *Avsenik*. His teacher commented that Alfi had a good voice and he was there to learn the guitar, just like Oto. Oto changed teachers to Jozef Mandel and began to play in small ensembles; Jozef on accordion, Oto on guitar and another fellow on double bass. At that time, Oto lived in accommodation with six other men who gathered together in the evenings and played music for entertainment. He also joined the Maribor Men's Choir but

only after cajoling from a work mate who was a member of the choir himself and keen to get Oto involved. Eventually Oto succumbed to his work mate's persistence and attended a rehearsal which was run with serious intent. The songs were familiar to him as his family had electricity in their house (electricity didn't arrive in Ptuj until 1942) and they were able to listen to the radio. In the evenings were broadcasts from Radio Ljubljana (the capital city), talent shows and a show called *Thursday Evening (Četrtekov večer)* where these types of choir songs were performed.

Nineteen year old Oto auditioned for the choir with the conductor and was placed in the 2nd Tenor position. The conductor asked him to stand over with the 'young chaps' however Oto realised that they were all men of more senior years. The conductor was tough, asking them all to learn their songs or not to attend rehearsal as they had others waiting. It was, however, a good training ground for Oto's musicianship and theoretical knowledge.

In his early 20s, Oto left for Germany and came to the town of Göppingen, on the outskirts of Stuttgart. Here he stayed for nine years, content with his life: a new wife, a young son (born in 1968) and he enjoyed his work. For two years Oto had not touched the guitar as he had to establish himself in this new country but then he decided to buy a new guitar. His brother-in-law had a button accordion and the two men began rehearsing a few numbers.

They were asked to play for a few dances at the local taverns and eventually this turned into many events, especially before the Lenten time, in January and February. They expanded the group to include a bass player and got work in the taverns and restaurants all over town.

When the Slovenian club in Esslingen was established, the trio also played there. This continued for three years. Two of his friends there invited Oto and his family to migrate to Australia, even though they had German citizenship. These friends organised their migration papers and Oto followed suit. Upon visiting the Australian consulate, Oto chatted to a Slovenian lady working there who later organised for Oto and his family to migrate to Australia as well. Within six weeks they were on their way!

The Verdenik family made their way to Australia on the *Australis* ship from Bremenhaven, West Germany, at the time, via the Suez Canal.

When he arrived in Australia in 1970, he realised that it was not the type of life he had had in Germany and he missed Germany terribly. The family arrived at Bonegilla Migrant Reception and Training Centre where the landscape was dry, there were no hotels open in the evening and the accommodation was very basic. There were no Slovenians there at that time. He regretted his decision as soon as he arrived and was ready to go back after the obligatory two years they had promised. With one thing and another, Oto, his wife and young child, established themselves here, buying a house and settling down to life in the south-eastern suburbs of Melbourne.

Oto was one of the founding members of the Slovenian Association Planica. It was through this club that Oto met other musicians including Tony Vrisk, Ivan Hace and Slavko Koprivnik. In fact it was Slavko who he met initially, encouraging Oto to bring his guitar out of 'retirement' and play. Oto can recall that Slavko played Johann Strauss' *Radetsky March* extremely well so he was suitably impressed! And so they began rehearsing together.

Oto met Rudi Kalister who played an array

of instruments: trumpet, saxophone, bass guitar and double bass, knew how to read music as he had a music education through the brass band scene (*pleh muska*) in a town near Koper, Slovenia. Rudi, Slavko and Oto formed the *Slovenian Trio (Slovenski Trio)* for a Planica Club dance. Rudi was dissatisfied and wanted to play more modern songs and it was at the 25th Anniversary of a German couple that Rudi announced to Oto and Slavko that he wanted to find a better band. It was at this stage that the band fell apart, although Rudi had found another accordionist, John Zemljič, who had been the initiator of *Ensemble Drava*. Oto was with this band for three and a half years before they went their separate ways. This then led to other ensembles forming such as *Kristal* and *Quartet Bell (Kvartet Zvon)*. Oto has contributed many years to entertaining audiences of all nationalities and this love of entertaining has filtered through into the next generation with Oto's son, Otmar Verdenik junior (born on the 6th of August, 1968 in Göppingen, Germany) a musician also. Since 1991, Otmar or 'Ozzy' as he is known on stage, is a lead vocalist and lead guitarist in his own band called the Lizard Kings in London, England. They have

played all over Europe and the United Kingdom and worked for 15 years on the Island of Tenerife, the largest of the Canary Islands. Residing and performing in Las Americas, the southern holiday resort of the island. Now the band, a 'hard rockin' trio', is based in London and regularly play in Soho and Central London. They play covers and their own compositions in either acoustic 'unplugged' shows or professional rock shows with speakers blasting and colour and movement on stage. Ozzy is grateful to his loving mother and father for kick-starting his journey in the music business. His father Oto made him learn guitar and had countless nights of rehearsal which he was 'subjected' to when Oto senior was either with *Quartet Bell (Kvartet Zvon)* or *Ensemble Kristal (Ensemble Kristal)*. Ozzy says: *It was amazing to think how much I sponged from watching all those rehearsals. Not to mention all the gigs I watched at all the Melbourne based Slovenian clubs especially Planica.* Mum Katica drove Otmar and his brother to all their music lessons and forced them to practice. Ozzy is now very appreciative of his parents' efforts and the love which drove them to ensure their sons didn't give up their music. In Ozzy's case, this certainly paid off.

Anthology of Slovenian Australian Musicians is available from Katarina Vrisk, PO Box 2031, Oakleigh VIC 3166; or katarinavrisk@gmail.com

Halya in Roland Carmody, Eddy Kontelj ter Peter in Iva Mandelj. Čestitke ob praznovanju Rolandu za 80 let in Ivi za 85 ter seveda Eddyju, ki je bil imenovan za častnega konzula Republike Slovenije v Victoriji.

Bog nas nagovarja na mnogotere načine

Nadvse še vedno mladostno živahni nad 90-letni Jože Košorok iz Sydneya se nam večkrat oglasi. Tako smo imeli nekaj njegovih misli tudi v uvodniku v lanskih decembrskih Mislih. Pred kratkim smo prejeli njegovo obsežno pismo, kjer na nam sporoča, da je bil 23. septembra 2017 na duhovnem seminarju molitve, govorov, glasbe, petja s plesom in pogovori v dvorani župnije Mary Immaculate Parish v Bossley Parku NSW.

Jožeta so še prav posebej nagovorile pripovedi gospe Mary Baddack, ko je pripovedovala o svoji duhovni poti z Jezusom in kaj vse skoraj čudežnega se ji je pripetilo: od hudih bolečin v križu do prenehanja bolečine; bencinske črpalke v gozdu; o skrbi in obupu ter o romanju v Medjugorje. Mnoge svoje prigode je povezala v molitev:

*Kdo sem jaz,
da se Gospod vse zemlje zanima zame
in ga skrbijo moje bolečine?
Kdo sem jaz,
da mi Svetloba in Jutranja zvezda
razsvetlujeta pot
mojemu vedno blodečemu srcu?
Ne zato, kdo sem jaz,
ampak zato, kar si Ti, Gospod.
Ne zato, kar sem jaz naredila,
ampak zato, kar si Ti.
Sem roža, ki hitro vene;
danes je tukaj, jutri je ni več.
Val sem, ki ga premetava ocean;
kakor hlap, ki izhlapi v vetru.
Vendar me slišiš, ko Te kličem, Gospod.
Prestrežeš me,
ko padam in povedal si mi, kdo sem jaz.
Tvoja sem! Tvoja sem!
Kdo sem jaz, da oči, ki vidijo moj greh,
gledajo name z ljubeznijo
in me vidijo spet vstati.
Kdo sem jaz, da me glas,
ki je pomiril vihar na morju,
pokliče skozi nevihto in pomiri vihar v meni.
Zato, ker sem Tvoja, ker sem Tvoja.
Koga naj se bojim, koga naj se bojim?*

Jože potem nadaljuje v svojem zapisu:
»Ko prevajam te vrstice iz angleščine v slovenščino, se večkrat razjokam. Je tako ganljivo. Imam občutek, da je Bog čisto blizu in ne tam nekje daleč v nebesih, kdo ve kje. Ne vidimo ga, razen v njegovem stvarstvu in to mnogim pomeni zadosti. Zame je vsaka minuta življenja čudež. Nobena znanost ne more ustvariti tega, kar občudujemo v naravi. Pa vendar – je Bog res v meni? V vsakem bitju, v vsem stvarstvu? Verjetno, sicer drugače bi ne imel občutka močne ljubezni, kadar RESNIČNO molim ali se z njim pogovarjam. Pa vendar, ko molimo ‚...zgodí se Tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji‘ – zakaj ni tudi na zemlji tako, kakor je v nebesih? Vojne in vsakovrstno nasilje, fizično in duhovno. Za umor se ponekod dobi dosmrtno ječo, za vojno masovno pobijanje in uničevanje pa se dobi medalja. Vojne so legalne, umor pa ne. Pregovor pravi: ‚Love and common sense are two precious commodities, always in short supply.‘ Kje je Jezusova obljuba: ‚Prosíte in se vam bo dalo.‘ Saj vsak dan molimo za mir v svetu, pa so še vedno vojne.

Ali res molimo za mir, ali res ni nobenega sovraštva v naših srcih?

Ali je res SAMALJUBEZEN, kakršna je Božja? Bog ljubi vsakega vedno in brezpogojno.«

Jože Košorok

Jože Košorok sedi,
je letos obhajal 90 let. Na fotografiji v
Marian Valley s sinom Viktorjem, 9.9.2017.

VSEBINA

2	Srečen sem, če sem v Božji bližini	38	Življenje pri SD Sydney
4	Iz Lukovega evangelija	39	Danijela Hliš, Spominčice
5	Sveta noč, blažena noč	40	Iz Kluba
Triglav Mounties Group
6	Božič beneškega Slovenca	46	Iz Kraljičine dežele QLD
8	Kaj pomeni biti misijonar danes?	47	Slovenian Mission Adelaide
9	Papež Frančišek o sveti maši	50	Matica pokojnih od novembra
2016 do novembra 2017
10	Izpod Triglava	54	Otmar (Oto) Verdenik
13	Vaši darovi	57	Bog nas nagovarja
na mnogotere načine
14	Consulate of the Republic of
Slovenia in Victoria		
14	Poizvedba		
15	Sporočilo Veleposlaništva RS		
16	Slovenian Mission Melbourne		
26	Novice iz kluba Jadran		
27	Razmišljanja Helene Leber		
28	Zlata obletnica maturantov		
30	Slovenian Mission Sydney		
37	HASA NSW		

FOTOGRAFIJI NA NASLOVNICI
ZGORAJ: Slovenska zimska idila.
FOTOGRAFIJA SPODAJ: Obisk sv.
Miklavža v Kew, 4. decembra 2016.

RADIO SBS – SLOVENSKI PROGRAM

Novi raspored slovenskega programa na radiu SBS od 20. novembra 2017 naprej:

VSAKO SOBOTO od 12. ure (opoldne) do 13. ure (do enih popoldne) na AM frekvencah radia SBS (v Melbournu na frekvenci AM 1224), na digitalnem radiu SBS Radio 1, na digitalni televiziji SBS Radio 1, na internetnem naslovu: www.sbs.com.au/slovenian bomo lahko poslušali v živo ali kadar koli pozneje.

Prav tako na www.facebook.com/SBSSlovenian ter na iPhone in Android app – SBS Radio app. Slovensko oddajo na digitalnem radiu lahko poslušamo v Sydneyu, Melbournu, Adelaidi, Brisbanu, Canberri in Perthu (lokalni čas).

Program na digitalni TV je mogoče sprejemati po vsej Avstraliji (lokalni čas).

V sporočilu nam uprava Radia SBS daje tudi podatek o številu oseb, ki v Avstraliji doma govorijo slovensko – »ABS Census Language Spoken at Home other than English (LANP) data 2011 and 2016«.

V letu 2011 je 4183 oseb zapisalo v popisu, da doma govorijo slovensko; v popisu leta 2016 pa 4089 oseb. Na osnovi podatkov popisa prebivalstva Avstralije Radio SBS vedno naredi tudi novi raspored: nekatere oddaje ukine, uvede nove, nekatere zmanjša ali prestavi na druge frekvence.

RADIO 3ZZZ Melbourne – SLOVENSKI PROGRAM **FM 92.3 vsako sredo od 7. do 8. ure zvečer**

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**
Telefon: (+61) 02 6290 0000
Fax: (+61) 02 6290 0619

e-mail: sloembassy.canberra@gov.si
<http://canberra.veleposlanistvo.si>

Veleposlanica: Helena Drnovšek Zorko
Svetovalec in namestnik: Andrej Kralj

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit
O' MALLEY ACT 2606

**SLOVENSKO SOCIALNO
SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.**
19 A'Beckett Street KEW VIC 3101

Telefon/Fax: 03 9853 7600
E-mail: slovwelfare@bigpond.com
internetna stran:
www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure
in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10.00 do
12.00 ure, če se za četrtek predhodno dogovorite
po telefonu na 9459 2163 ali na 9795 7687.

I FEEL
SLOVENIA

In the heart of the city

If you love to travel to new destinations, explore and learn from the local culture, you shouldn't miss Ljubljana. You will be impressed with this European capital and its vibrant life.

The City Hotel Ljubljana offers a prime downtown location and spacious rooms, some with a great view of Ljubljana Castle. The old part of the city and its main sights and shops are a 5 minute walk away.

Book online or contact us at sales@cityhotel.si
or telephone +386 (0)1 239 00 00.

www.cityhotel.si

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL
dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL
zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

PHONE: 9873 0888

TOBIN BROTHERS
FUNERALS
Celebrating Lives

816 Doncaster Road, Doncaster | (03) 9840 1155
Branch Manager - Melissa Laird

For 24 Hour Service & Enquiries please telephone our Funeral Advice Line:
(03) 9373 7000 or visit www.tobinbrothers.com.au

Rent-a Car Slovenija

*Blagoslovljene božične praznike in
srečno zdravo novo leto
vam želijo
delavci podjetja
Avis in Budget*

Za nasvet pri najemu pokličite Igorja +386 41 644 626

AVIS

We try
harder

Budget®

www.avis.si

Email: info@avis.si

www.budget.si

Email: info@budget.si

**Privatno slovensko podjetje IGMA Car d.o.o.
je na slovenskem tržišču prisotno že 25 (Avis) in 20 let (Budget).
Zadnjih 5 let z veseljem nudimo Slovencem iz Avstralije
nasvete in usluge pri izposoji vozil.**

BOOK ORDER FORM

NAROČILNICA za knjigo

From Hands and Hearts

Slovenian recipes in Australia

Revised 2nd edition, by Dr Elizabeth Tomazič

A collection of over 90 traditional everyday Slovenian regional recipes contributed by Slovenians living in Australia. Over 200 pages. Revised edition features full colour photographs, English text, fully detailed, easy-to-follow instructions. Practical size, kitchen-friendly paper. Now with new wipe-clean PVC cover and improved spiral binding.

Hugely popular as a gift for younger generations or as a keepsake.

Book price \$ 80.00 + \$15.00 postage and handling

10% discount for orders of 2 or more books

I wish to order - Naročam book/books

Please, find my cheque/money order for the amount of \$

My address - Moj naslov:

Cheque/money order to: Dr Elizabeth Tomazic
17 Black Sheoak Place, LANGWARRIN, VIC. 3910 Thank you! Hvala lepa!

Phone 0408 171 990 for enquiries or email liztom1@tpg.com.au

